

*Окружний адміністративний суд міста Києва
01051, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8, корп. 1*

**Позивач: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
"ПРАВНИЧЕ ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНИ"**

Код ЄДРПОУ 42313557

адреса: 01030, м.Київ, вул. Володимирська, буд. 40/2, оф. 24

засоби для зв'язку: +380672399388

E-mail: law@kasyanenko.com.ua

Відповідачі: Державна рада Китайської Народної Республіки
174 Chang'an Avenue, Xicheng District, Beijing, PRC 100031
(Посольство Китайської Народної Республіки в Україні
01901, Київ, Михайла Грушевського, 32)

Офіс Президента України

01220, м. Київ, вул. Банкова, 11.

Тел. +380 (44) 255-74-52

E-mail: Letter@pu.gov.ua

Кабінет Міністрів України

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2

засоби для зв'язку: +38 044 256-63-33

E-mail: publishinfo@kmu.gov.ua

Міністерство охорони здоров'я України

01601, м. Київ, вул. Грушевського 7

засоби для зв'язку: +38 044 253 61 94

E-mail: moz@moz.gov.ua

Міністерство соціальної політики України

01601, м. Київ, вул. Еспланадна, 8/10

код ЄДРПОУ 37567866

e-mail: info@mlsp.gov.ua, тел. +38(044) 226-24-45

інші засоби зв'язку не відомі

Фонд соціального страхування України

04070, м. Київ, вул. Боричів Тік, 28

код ЄДРПОУ 40210180

e-mail: fssu@fssu.gov.ua, тел. +38(044) 206-04-04

інші засоби зв'язку не відомі

Правління Фонду соціального страхування України

04070, м. Київ, вул. Боричів Тік, 28

код ЄДРПОУ 40210180

тел. +38(044) 206-04-04

e-mail: fssu@fssu.gov.ua

Служба безпеки України

01601, м. Київ-1, вул. Володимирська, 33

засоби для зв'язку: +38 044 235-55-18

E-mail: sbu_cu@ssu.gov.ua

Офіс Генерального прокурора

01001, місто Київ, вул. Різницька, 13/15

засоби для зв'язку: +38 (044)-596-70-70

E-mail: office@gp.gov.ua

Народний депутат України Арістов Юрій Юрійович Голова Комітету з питань бюджету

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: aristov@rada.gov.ua

Народний депутат України Крулько Іван Іванович Перший заступник голови Комітету з питань бюджету

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. (044) 255-45-55, (044) 255-46-67 (помічник)

Ел. пошта: krulko@rada.gov.ua

Народний депутат України Гевко Володимир Леонідович Заступник голови Комітету з питань бюджету

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: hevko@rada.gov.ua

Народний депутат України Копанчук Олена Євгенівна

Заступник голови Комітету з питань бюджету

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: kopanchuk@rada.gov.ua

Народний депутат України Трухін Олександр Миколайович

Заступник голови Комітету з питань бюджету

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: trukhin@rada.gov.ua

Народний депутат України Лопушанський Андрій Ярославович

Заступник голови Комітету з питань бюджету

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29, (044) 255-28-74

Ел. пошта: lopushanskyi@rada.gov.ua

Народний депутат України Цабаль Володимир Володимирович

Секретар Комітету з питань бюджету

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: tsabal@rada.gov.ua

Народний депутат України Кузбит Юрій Михайлович

Голова підкомітету з питань бюджетної політики та удосконалення положень Бюджетного кодексу України

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: kuzbyt@rada.gov.ua

Народний депутат України Лунченко Валерій Валерійович

Голова підкомітету з питань доходів і фінансування державного бюджету та державного боргу

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29, (044) 255-31-86

Ел. пошта: lunchenko@rada.gov.ua

Народний депутат України Забуранна Леся Валентинівна

Голова підкомітету з питань видатків державного бюджету

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: zaburanna@rada.gov.ua

Народний депутат України Пуртова Анна Анатоліївна

Голова підкомітету з питань державних інвестиційних проєктів

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: purtova@rada.gov.ua

Народний депутат України Саламаха Орест Ігорович

Голова підкомітету з питань місцевих бюджетів та бюджетної підтримки регіонального розвитку

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: salamakha-o@rada.gov.ua

Народний депутат України Молоток Ігор Федорович

Голова підкомітету з питань державного фінансового контролю та діяльності Рахункової палати

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29, (044) 255-35-08, (044) 255-41-25, (044) 255-33-63

Ел. пошта: molotok@rada.gov.ua

Народний депутат України Шпак Любов Олександрівна

Голова підкомітету з питань оцінки законопроєктів щодо впливу на показники бюджету та відповідності бюджетному законодавству

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: shpak-l@rada.gov.ua

Народний депутат України Герман Денис Вадимович

Голова підкомітету з питань сучасних інформаційних технологій та інновацій у бюджетному процесі

Адреса: вул. Банкова 6-8, м. Київ, 01008

тел.. 255-40-29

Ел. пошта: herman@rada.gov.ua

Народний депутат України Батенко Тарас Іванович

Член Комітету з питань бюджету

Тел: (044) 255-26-55

Ел. пошта: batenko@rada.gov.ua

Народний депутат України Борт Віталій Петрович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: bort@rada.gov.ua

Народний депутат України Гнатенко Валерій Сергійович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: hnatenko-v@rada.gov.ua

Народний депутат України Гончаренко Олексій Олексійович

Член Комітету з питань бюджету

Тел: (044) 255-31-33, (044) 255-25-84 (помічник)

Ел. пошта: honcharenko@rada.gov.ua

Народний депутат України Драбовський Анатолій Григорович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: drabovskyy@rada.gov.ua

Народний депутат України Дунаєв Сергій Володимирович

Член Комітету з питань бюджету

Тел: (044) 255-37-57

Ел. пошта: dunaiev@rada.gov.ua

Народний депутат України Задорожній Микола Миколайович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: zadorozhniy@rada.gov.ua

Народний депутат України Заремський Максим Валентинович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: zaremskyu@rada.gov.ua

Народний депутат України Каптелов Роман Володимирович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: kartielov@rada.gov.ua

Народний депутат України Кіссе Антон Іванович

Член Комітету з питань бюджету

Тел: (044) 255-38-58, (044) 255-39-29 (помічник)

Ел. пошта: kisse@rada.gov.ua

Народний депутат України Кунаєв Артем Юрійович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: kunaiev@rada.gov.ua

Народний депутат України Лаба Михайло Михайлович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: laba@rada.gov.ua

Народний депутат України Люшняк Микола Володимирович

Член Комітету з питань бюджету

Тел: (044) 255-38-69

Ел. пошта: liushniak@rada.gov.ua

Народний депутат України Пасічний Олександр Станіславович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: pasichnyu@rada.gov.ua

Народний депутат України Пушкаренко Арсеній Михайлович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: pushkarenko-a@rada.gov.ua

Народний депутат України Северин Сергій Сергійович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: severyn@rada.gov.ua

Народний депутат України Тістик Ростислав Ярославович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: tistyk@rada.gov.ua

Народний депутат України Урбанський Анатолій Ігорович

Член Комітету з питань бюджету

Ел. пошта: urbanskyu@rada.gov.ua

Народний депутат України Радущкий Михайло Борисович

Голова Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-07 (приймальня)

Ел. пошта: radutskyu@rada.gov.ua

Народний депутат України Дубіль Валерій Олександрович Перший заступник голови Комітету, голова підкомітету з питань технічного регулювання та стандартизації у сфері охорони здоров'я

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-04, (044) 255-91-05 (приймальня)

Ел. пошта: dubil@rada.gov.ua

Народний депутат України Дмитрієва Оксана Олександрівна

Заступник голови Комітету, голова підкомітету з питань сучасних медичних технологій та розвитку трансплантології

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-58

Ел. пошта: dmytriieva@rada.gov.ua

Народний депутат України Макаренко Михайло Васильович

Заступник голови Комітету, голова підкомітету з питань оздоровлення та охорони материнства і дитинства

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-94

Ел. пошта: makarenko-m@rada.gov.ua

Народний депутат України Дубнов Артем Васильович

Заступник голови Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-99

Ел. пошта: dubnov@rada.gov.ua

Народний депутат України Зінкевич Яна Вадимівна

Секретар Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування, голова підкомітету з питань військової медицини

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-44

Ел. пошта: zinkevych@rada.gov.ua

Народний депутат України Довгий Олесь Станіславович

Голова підкомітету з питань медичного страхування

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-14, (044) 255-91-12 (приймальня)

Ел. пошта: Dovhyi@rada.gov.ua

Народний депутат України Перебийніс Максим Вікторович

Голова підкомітету з питань охорони здоров'я

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-28

Ел. пошта: perebyynis@rada.gov.ua

Народний депутат України Кузьмініх Сергій Володимирович

Голова підкомітету з питань фармації та фармацевтичної діяльності

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-57

Ел. пошта: kuzminykh@rada.gov.ua

Народний депутат України Булах Лада Валентинівна

Голова підкомітету з питань забезпечення епідемічної безпеки, боротьби із ВІЛ/СНІД та соціально небезпечними захворюваннями

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-66

Ел. пошта: bulakh-l@rada.gov.ua

Народний депутат України Дубневич Ярослав Васильович

Голова підкомітету з питань медичної техніки та медичного транспорту

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-52

Ел. пошта: dubnevych@rada.gov.ua

Народний депутат України Зуб Валерій Олексійович

Голова підкомітету з питань профілактики та боротьби з онкологічними захворюваннями

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-68

Ел. пошта: zub-v@rada.gov.ua

Народний депутат України Вагнер Вікторія Олександрівна

Член Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-53

Ел. пошта: vahnier@rada.gov.ua

Народний депутат України Заславський Юрій Іванович

Член Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М.Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-10

Ел. пошта: zaslavskyy@rada.gov.ua

Народний депутат України Стефанишина Ольга Анатоліївна

Член Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування

01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд)

Поштова адреса для листування: 01008, м.Київ, вул. М. Грушевського, 5

Тел: (044) 255-91-09

Ел. пошта: stefanyshyna@rada.gov.ua

Гончарук Олексій Валерійович

Прем'єр-міністр України (29 серпня 2019 — 4 березня 2020)

Адреса: невідома

Засоби для зв'язку: невідомі

Ємець Ілля Миколайович

Міністр охорони здоров'я України (04 березня 2020 року – 30 березня 2020 року)

Адреса: невідома

Засоби для зв'язку: невідомі

Скалецька Зоряна Степанівна

Міністр охорони здоров'я України (29 серпня 2019 — 4 березня 2020)

Адреса: невідома

Засоби для зв'язку: невідомі

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити дії

Пандемія COVID-19 є прямим результатом грубих зловживань та обману, здійснених владою Китайської Народної Республіки, а також всіх держав, які, отримавши відомості про можливе поширення епідемії небезпечної хвороби, вважали за доцільне приховувати та применшувати реальні масштаби її поширення.

Відповідачі, порушуючи свої обов'язки перед міжнародною спільнотою та громадянами своєї держави, вели небезпечну діяльність, що шкодило життю та здоров'ю мільйонів людей по всьому світу.

Щодо протиправної бездіяльності та навмисного приховування масштабів пандемії та небезпеки хвороби.

Протиправні дії керівництва КНР призвели до інфікування та смертей сотень тисяч людей по всьому світу, оскільки ті прагнули мінімізувати наслідки, беручи участь у прикритті та введенні в оману громадських зв'язків, наказуючи зменшити цінність досліджень та відмовившись від співпраці зі світовим співтовариством, що супроводжувалося порушенням міжнародних стандартів охорони здоров'я.

Так, деякі джерела датують перший відомий випадок у Китаї до 17 листопада 2019 року або, можливо, раніше ("Coronavirus: China's first confirmed Covid-19 case traced back to November 17," South China Morning Press (March 13, 2020), available at: <https://www.scmp.com/news/china/society/article/3074991/coronavirus-chinas-first-confirmed-covid-19-case-traced-back>). Одна з теорій походження вірусу полягає в тому, що він здійснював зоонотичну передачу від тварин на ринку морепродуктів в Ухані ("Clinical features of patients infected with 2019 novel coronavirus in Wuhan, China," The Lancet (January 24, 2020), available at: [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(20\)30183-5/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(20)30183-5/fulltext)).

За інформацією The Lancet, один з найдавніших відомих пацієнтів - чоловік, пов'язаний з ринком морепродуктів Ухань - мав ознаку виникнення симптомів 1 грудня 2019 року. Всього через п'ять днів дружина цього пацієнта, яка не мала приналежності до ринку, почала проявляти симптоми, що свідчить про передачу від людини до людини. Відтак, після першої передачі вірус почав швидко поширюватися.

За даними дослідження, проведеного в китайському медичному журналі, десь між 18 та 29 грудня 2019 року лабораторне тестування проводилося на пацієнтах, у яких виявлені симптоми, що відповідають COVID-19.11

Дослідження в китайському медичному журналі пояснило хвороби "новим кажаном, що переноситься кажаном [коронавірус] ... який пов'язаний з важкими та смертельними захворюваннями дихальних шляхів у людини".

Більше того, наприкінці грудня 2019 року або близько цього року медичні працівники в Ухані повідомляли про інфекції, що вказували на передачу від людини до людини. 60. За даними китайських джерел, цитованих у Національному огляді, 25 грудня 2019 року «китайські медичні працівники у двох лікарнях Ухань [були] підозрювані у зараженні вірусною пневмонією та [були] піддані карантину. Це додаткові вагомі докази передачі від людини до людини»¹⁴. Про це підтверджував Wall Street Journal.¹⁵

27 грудня Чжан Джісян, лікар із провінційної лікарні інтегрованої китайської та західної медицини Хубей, заявив керівництву охорони здоров'я Китаю, що хвороба спричинена новим коронавірусом. До цієї дати було заражено понад 180 людей, хоча лікарі, можливо, не знали про них усіх» ("Coronavirus: China's first confirmed Covid-19 case traced back to November 17," South China Morning Press (March 13, 2020).

Таким чином, Відповідачем 1 заподіяно непомірної шкоди безпеці людей по всьому світу, оскільки згідно з даними, зібраними New York Times, приблизно 175 000 осіб залишили місто Ухань 1 січня, щоб подорожувати на Місячний Новий рік. Як зазначає New York Times, через подорож до місяця на Новий рік, "[t] термін спалаху міг бути не гіршим". За даними Wall Street Journal, Китай "продовжував святкування Нового року, незважаючи на ризик ширших інфекцій", і дозволив "близько п'яти мільйонів людей покинути Ухань без скринінгу".

Не можна не вказати, що дехто хто з цих мандрівників поїхав не лише до інших частин Китаю, але й поширився по всій земній кулі.

У середині 16 січня або близько цього січня, незважаючи на ризики цього зробити, лідери Ухана влаштували вечерю на коровай для 40 000 жителів, збільшивши потенційне поширення вірусу.

Натомість, аби уникнути потенційних наслідків демографічної та економічної загрози для всієї планети, влада Китаю, включаючи захисників, не поділила послідовність геномів, яку журнал Wall Street Journal описував як „критичний крок до стримування епідемії та розробки вакцини” з міжнародним співтовариством 05 січня 2020 року, спираючись на інформацію китайських чиновників, ВООЗ оприлюднила заяву, в якій сказано: «Виходячи з попередньої інформації китайської слідчої групи, жодних доказів значної передачі людини від людини та жодних інфекцій медичного працівника не повідомлялося. . ”

10 січня New York Times приписує Комісії з охорони здоров'я міста Ухань заяву, що «[t] тут немає жодних доказів того, що вірус може поширюватися між людьми».

Згідно з даними Національного огляду з посиланням на китайські джерела, 11 січня міська комісія з охорони здоров'я Ухань опублікувала заяву, в якій сказано: «Усі 739 тісних контактів, включаючи 419 медперсоналу, пройшли медичне спостереження і жодних пов'язаних випадків не знайдено. . . Жодних нових випадків не було виявлено з 3 січня 2020 року. В даний час не виявлено жодних інфекцій медичного персоналу, а також чітких доказів передачі від людини до людини не виявлено ». Ця заява прямо суперечила наявним тоді свідченням.

Про перший випадок за межами Китаю було повідомлено в Таїланді 13 січня (“Six days of silence when China didn't warn public of likely pandemic,” The St. Louis Post Dispatch, (Apr. 16, 2020), available at: https://www.stltoday.com/news/national/your-daily-6-nurses-suspended-overmasks-cheaper-iphone-and-how-six-days-of-silence/collection_a2b87190-132f-5438-a36d-1c48c64be013.html#1.). За фактом, виявленим у Тайланді влада КНР не вбачала необхідності повідомити громадськості про нові докази, що безпосередньо підтверджують передачу людини від людини. Натомість, чиновники КНР та КПК продовжували заперечувати передачу від людини до людини і не інформували громадськість, незважаючи на переважні докази зараження вірусом, а Комісія з охорони здоров'я міста Ухань продовжувала публічно заперечувати передачу від людини до людини до 20,59 січня, після чого китайська влада нарешті вперше підтвердила, що відбувається передача від людини до людини.

Варто відзначити, що лише 20 та 21 січня 2020 року ВООЗ змогла провести місію на місцях у Китаї і після цього вказала: "Дані, зібрані шляхом детального епідеміологічного розслідування та розгортання нового тестового набору, свідчать про те, що передача вірусу від людини до людини мало місце в ході поширення хвороби в Ухані. Необхідний додатковий аналіз епідеміологічних даних, щоб зрозуміти всю ступінь передачі від людини до людини ».

Тижні після закриття випадків уповільнили випадки в Ухані, уряд Китаю продовжував вводити в оману світ щодо своїх знань про природу вірусу, і 17 квітня 2020 року він переглянув угору кількість випадків загибелі у Вухані більш ніж на тисячу випадків, пояснюючи помилку "неправильна звітність, затримки та упущення".

З урахуванням викладеного вище зазначимо, що пандемія, допущена Відповідачем – Китайською Народною Республікою в особі уряду держави, мала величезний економічний вплив на всі держави світу та кожного громадянина. Реагування на пандемію вимагає припинення діяльності підприємств, перешкоджання звичайному виробництву та торгівлі та переміщення працівників. Кількість постраждалих від загрози поширення хвороби та її безпосереднього поширення є критично великою, так само як і економічні втрати внаслідок пандемії. До них відносяться втрата робочих місць, втрата доходу, втрата можливостей для бізнесу та інші економічні втрати.

Відповідачі, порушуючи Міжнародні медичні регламенти та порушуючи загальне благо та життя та здоров'я населення планети, та в тому числі, України, не змогли здійснити карантин популяції проти вірусу, який, як відомо, є надзвичайно небезпечним. Натомість, порушуючи загальне благо та життя та здоров'я людей на Землі, вжили заходів, включаючи (але не обмежуючись лише) цензуру засобів масової інформації, припиняючи та цензуючи дослідження, знищуючи наукові матеріали, роблячи помилкові та / або оманливі заяви міжнародній спільноті, приховування результати досліджень для отримання вигоди та

покарання медичних працівників - це перешкоджало здатності медичної спільноти та інших людей зупиняти розповсюдження COVID-19 та його наслідки.

При цьому, звертаємо особливу увагу Суду на те, що аномально небезпечна діяльність відповідачів, як стверджується тут, завдає шкоди - і значною мірою втрутилася в життя, здоров'я та безпеку значної кількості жителів України, руйнуючи життя та завдаючи шкоди громадському порядку та економіці України. Так, держава та її жителі зазнали мільярдів і, можливо, десятків мільярдів доларів економічної шкоди, а також значної неекономічної шкоди.

Вищенаведені факти свідчать, що поведінка відповідача – Державної ради КНР була свідомою, навмисною та необережною зневагою до прав держави та її жителів. Відповідачі продемонстрували повну байдужість або свідоме нехтування безпекою громадськості, а їх поведінка була необґрунтованою та необережною з огляду на відомі для них ризики COVID-19.

Таким чином, звертаючись до Суду з вказаним позовом, в тому числі, до Державної ради Китайської народної республіки, Позивач вважає за необхідне просити Суд ухвалити рішення в межах якого встановити, що відповідач – уряд Китаю та відповідальні підконтрольні йому лабораторії займаються ненормально небезпечною діяльністю ; а також зобов'язати Державну раду Китайської Народної Республіки виплатити відповідачам усі цивільно-правові збитки та реституцію, встановлені нормами міжнародного права та національним законодавством.

Щодо бездіяльності органів державної влади в Україні.

Відповідно до статті 29 Закону України “Про захист населення від інфекційних хвороб” з метою запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19 та з урахуванням рішення Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій від 10 березня 2020 р., 11 березня 2020 року Кабінетом Міністрів України було прийнято Постанову «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» зі змінами, внесеними постановами Кабінету міністрів України від 08.04.2020 року №262 та від 22.04.2020 року №291, відповідно до якої було встановлено до 11 травня 2020 р. на усій території України карантин, із заборонаю: відвідування закладів освіти її здобувачами; та проведення всіх масових заходів, у яких бере участь понад 200 осіб, крім заходів, необхідних для забезпечення роботи органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Спортивні заходи дозволяється проводити без участі глядачів (уболівальників).

Окрім того, Постановою встановлено міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, обласним, Київській міській державним адміністраціям разом з органами місцевого самоврядування забезпечити: організацію виконання та контроль за дотриманням на відповідній території вимог цієї постанови, своєчасним і повним проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів; подання щодня Міністерству охорони здоров'я інформації про здійснення заходів щодо запобігання поширенню коронавірусу COVID-19 для її узагальнення та інформування Кабінету Міністрів України.

Постановою Кабінету міністрів України, прийнятою 22 квітня 2020 року №291, якою було внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 р. № 211 та доповнено постанову пунктом 3¹ такого змісту:

“3¹. На період встановлення карантину та протягом 30 днів після закінчення такого періоду дозволяється залучення працівників окремих професій, виробництв та організацій, діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення, визначених переліком професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 травня 2001 р. № 559 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 21, ст. 950), строк періодичного профілактичного медичного огляду яких припав на період карантину, без проходження відповідного профілактичного медичного огляду.”;

а також було затверджено Порядок проведення протиепідемічних заходів, пов'язаних із самоізоляцією осіб (*роздруківки постанов КМУ з офіційного сайту КМУ <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-vnesennya-zmin-do-deyakih-aktiv-kabinetu-ministriv-t220420> - додаються*).

Зважаючи на те, що зі змісту вищезазначених постанов та прийнятих з метою оперативного реагування на ситуацію, що склалася з поширенням небезпечного для життя та здоров'я громадян вірусу, що спричиняє захворювання CoVID-19, не вбачається достатньої кількості заходів, спрямованих на протидію поширенню такого вірусу та належного реагування на поточну ситуацію, наслідки якої можуть негативно відобразитись на економічному та соціальному благополуччі населення, беручи до уваги фактичну бездіяльність органів, визначених відповідачами в межах даної позовної заяви, щодо вжиття всіх заходів забезпечення національної безпеки та громадського здоров'я, а також об'єктивну необхідність усунення ризиків зловживань з боку вказаних органів, користуючись правами, наданими статтями 3, 22, 46, 49, 55 Конституції України, а також статтями 5, 160 КАС України, звертаємось до суду з даною позовною заявою, в якій просимо Суд визнати протиправною бездіяльність Міністерства охорони здоров'я України, Кабінету Міністрів України, Служби безпеки України, Офісу Генерального прокурора щодо вжиття заходів з протидії поширенню на території України коронавірусу CoVID-19 та захисту населення від його можливих наслідків та зобов'язання вчинити дії у зв'язку з наступним:

Статтею 3 Конституції України встановлено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Відповідно до ст. 19 Конституції України правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно із статтею 22 Конституції України закріплені нею права і свободи не є вичерпними, гарантуються і не можуть бути скасовані.

Стаття 24 Конституції України гарантує рівність конституційних прав і свобод та рівність всіх громадян перед законом.

Статтею 49 визначено, що кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм. Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена. Держава сприяє розвитку лікувальних закладів усіх форм власності. Держава дбає про розвиток фізичної культури і спорту, забезпечує санітарно-епідемічне благополуччя.

Права людини в галузі охорони здоров'я в Україні захищені цілою низкою ратифікованих міжнародних документів, зокрема, такими як: Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права, Конвенція про права інвалідів, Конвенція про права дитини, Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод, Європейська соціальна Хартія. Національне законодавство базується передусім на Конституції України, Законах України, серед яких провідну роль відіграє Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», постановах Кабінету Міністрів України, відомчих нормативно-правових актах.

Відповідно до статті 8 Конституції України, Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Статтею 9 Основного закону визначено, що чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Так, у статті 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод надано пояснення права на життя та зазначено, що право кожного на життя охороняється законом. Нікого не може бути умисно позбавлено життя інакше ніж на виконання смертного вироку суду, винесеного після визнання його винним у вчиненні злочину, за який закон передбачає таке покарання.

Окрім того, приєднавшись до Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права, Україна визнає право кожної людини на найвищий досяжний рівень фізичного і психічного здоров'я (ст.12). Поняття «найвищий досяжний рівень здоров'я» у ст. 12.1 враховує як біологічні та соціально-економічні передумови розвитку індивіда, так і наявні ресурси держави. Існує ряд аспектів, які не можуть бути вирішені виключно у відносинах між державами та фізичними особами, зокрема, гарне здоров'я або захист від усіх можливих причин погіршення здоров'я людини не можуть бути забезпечені державою. Отже, право на здоров'я має розумітися як право на використання цілої низки заходів, послуг і умов, необхідних для реалізації права на найвищий досяжний рівень здоров'я.

Системи охорони здоров'я зобов'язуються забезпечувати:

1. Наявність медичних послуг у кількості, що задовольняє попит (з урахуванням рівня економічного розвитку країни).

2. Доступність медичних послуг, у тому числі завдяки запобіганню дискримінації, створенню можливостей для фізичного та географічного доступу цих послуг, урахуванню потреб особливих груп (діти, літні люди), забезпечення доступу до інформації щодо існуючих методів лікування.

3. Прийнятність медичних послуг з етичної точки зору (згода, конфіденційність), з повагою до потреб окремих осіб, меншин та спільнот, вразливих верств населення.

4. Якість медичних послуг, які обґрунтовані з наукової медичної точки зору.

Принципи дотримання зобов'язань державами на виконання п. 12 Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права:

1. Поступове здійснення. Визнаються труднощі економічного характеру у зв'язку з обмеженістю наявних ресурсів. Цей принцип не слід тлумачити як привід до позбавлення зобов'язань; він означає, що держави-учасниці мають конкретне і постійне зобов'язання рухатися якомога швидше і щонайефективніше з метою повної реалізації ст. 12. Держави зобов'язані вживати заходів, які є усвідомлені, конкретні та націлені на повне здійснення права на здоров'я.

2. Заборона регресу, тобто недопущення погіршення стану національної системи охорони здоров'я.

Основні обов'язки Держав: Зауваження загального порядку 14 (витяг):

(a) забезпечувати доступ до лікувальних установ, медичних товарів і послуг на недискримінаційній основі, особливо для вразливих або соціально відчужених груп;

(d) забезпечувати основними медикаментами, які час від часу визначаються в Програмі дій ВООЗ щодо основних лікарських засобів;

(e) забезпечувати справедливий розподіл усіх медичних товарів і послуг;

(f) ухвалити та реалізовувати національну стратегію в галузі охорони здоров'я, яка має бути створена на основі епідеміологічних даних і в якій особливу увагу буде приділено вразливим/маргінальним групам населення.

Європейська соціальна хартія (переглянута), яку було ратифіковано із заявами Законом № 137-V від 14.09.2006, визначає, що країни, які ратифікують цей документ, з метою забезпечення ефективного здійснення права на охорону здоров'я, зобов'язуються самостійно або у співробітництві з громадськими чи приватними організаціями вживати відповідних заходів для того, щоб:

- усунути, по можливості, причини слабкого здоров'я;
- забезпечити діяльність консультативно-просвітницьких служб, які сприятимуть поліпшенню здоров'я й підвищенню особистої відповідальності за стан здоров'я;

- запобігати, по можливості, епідемічним, ендемічним, іншим захворюванням, а також нещасним випадкам.

Статтею 13 зазначеної Хартії визначено право на соціальну та медичну допомогу, зокрема, щодо того, що з метою забезпечення ефективного здійснення права на соціальну та медичну допомогу Сторони зобов'язуються:

1. забезпечити, щоб будь-якій малозабезпеченій особі, яка неспроможна отримати достатніх коштів своїми власними зусиллями або з інших джерел, зокрема за рахунок допомоги по соціальному забезпеченню, надавалась належна допомога, а у разі захворювання забезпечувався догляд, якого вимагає стан її здоров'я;

2. забезпечити, щоб політичні або соціальні права осіб, які отримують таку допомогу, на цій підставі не обмежувалися;

3. передбачити, що кожна людина може отримувати у відповідних державних чи приватних службах такі поради та персональну допомогу, які можуть бути необхідними для запобігання виникненню особистого або сімейного нужденного становища, для його подолання чи полегшення;

4. застосовувати положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті на засадах рівності між своїми громадянами та громадянами інших Сторін, які на законних підставах перебувають на території їхніх держав, відповідно до своїх зобов'язань за Європейською конвенцією про соціальну та медичну допомогу, яка була підписана у Парижі 11 грудня 1953 року.

Про протиправну бездіяльність органів виконавчої влади всупереч положенням Конституції України та міжнародного законодавства, імплементованого у національне законодавство України, а також нормативно-правових актів, якими врегульовано діяльність та компетенцію органів державної влади, свідчить, зокрема, наступне:

Відповідно до частини 1 статті 2 Закону України «Про Кабінет міністрів України», до основних завдань Кабінету Міністрів України належать, серед іншого, забезпечення проведення бюджетної, фінансової, цінової, інвестиційної, у тому числі амортизаційної, податкової, структурно-галузевої політики; політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, охорони здоров'я, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування.

Абзацом 7 пункту 2 частини 1 статті 20 вказаного Закону визначено, що Кабінет міністрів України у сфері охорони здоров'я забезпечує проведення державної політики у сферах охорони здоров'я, санітарно-епідемічного благополуччя, охорони материнства та дитинства, освіти, фізичної культури і доступність для громадян послуг медичних, освітніх та фізкультурно-оздоровчих закладів.

Відповідно до статті 3 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», Кабінет Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб: розробляє і здійснює відповідні державні цільові програми; забезпечує фінансування та матеріально-технічне постачання закладів охорони здоров'я, органів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення заходів і робіт, пов'язаних з ліквідацією епідемій, координує проведення цих заходів і робіт; координує та спрямовує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади; укладає міжурядові договори; розробляє та затверджує перелік товарів протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню епідемій, пандемій, у тому числі поширенню коронавірусної хвороби (COVID-2019); розробляє та затверджує перелік товарів, що мають істотну соціальну значущість; встановлює граничні ціни для оптової та роздрібної торгівлі товарами протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню епідемій, пандемій, у тому числі поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), та/або товарами, що мають істотну соціальну значущість, з урахуванням постачальницько-збутової надбавки та граничної торговельної (роздрібної) надбавки; встановлює під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України, заборону скуповування та перепродажу за цінами, що перевищують встановлені граничні ціни для оптової та роздрібної торгівлі, з урахуванням постачальницько-збутової надбавки та граничної торговельної (роздрібної)

надбавки товарів протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню епідемій, пандемій, та/або товарів, що мають істотну соціальну значущість; вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.

Відповідно до пункту 3 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 267 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 90), основними завданнями МОЗ є забезпечення формування та реалізація державної політики у сфері охорони здоров'я, а також захисту населення від інфекційних хвороб, протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, попередження та профілактики неінфекційних захворювань, забезпечення формування та реалізація державної політики у сферах, зокрема:

1) епідеміологічного нагляду (спостереження), імунопрофілактики, промоції здорового способу життя та запобігання факторам ризику, попередження та зниження рівня вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення, безпеки харчових продуктів, регламентації факторів середовища життєдіяльності населення, гігієнічної регламентації небезпечних факторів, створення національної системи крові, управління системою якості щодо безпеки крові, біологічної безпеки та біологічного захисту, боротьби із стійкістю до протимікробних препаратів, реагування на небезпеки для здоров'я та надзвичайні стани в сфері охорони здоров'я, а також забезпечення формування державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення;

2) розвитку медичних послуг, впровадження електронної системи охорони здоров'я, забезпечення державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення;

3) забезпечення населення якісними, ефективними та безпечними лікарськими засобами, створення, виробництва, контролю якості та реалізації лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів, у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, протидії їх незаконному обігу, а також безпечних медичних виробів та косметичної продукції.

Серед різних параметрів, які характеризують епідемію, виділимо коефіцієнт летальності. Позначимо його, як Кл. Насправді, їх два, але скористаємося одним. Кл – це співвідношення у відсотках між загальною кількістю летальних випадків на конкретний день та сумарною кількістю інфікованих на цей же день. Подивимось, як це виглядає для України:

Табл. 1. Україна: (початок епідемії – 3.03, перший летальний випадок – 13.03)

Квітень	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Інфіковані	1892	2203	2511	2777	3102	3372	3764	4161	4662	5106	5449	5710
Летальність	57	69	73	83	93	98	108	116	125	133	141	151
Кл %	3,01	3,13	2,91	2,99	3,00	2,91	2,87	2,79	2,68	2,60	2,59	2,64

На перший погляд, нічого дивного – Кл варіюється між 2,59 та 3,13. Але якщо заглиблюватимемося у розрахунки далі, то стає очевидним, що не все так просто. По-перше, "наш" коефіцієнт летальності значно менший, ніж у більшості розвинених країн, де рівень медицини, за визначенням, набагато вищий, ніж український.

Для того щоб вести розрахунки коректно, будемо порівнювати відповідні терміни часу у різних країнах, коли кількість інфікованих у них відповідала аналогічному терміну в Україні, тобто від 1892 до 5710., як у таблиці 1.

Табл. №10 США: (початок епідемії – 21.01, перший летальний випадок – 29.02.)

Березень	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Інфіковані	319	435	541	704	994	1301	1630	2183	2770	3613	4596	6346
Летальність	15	19	22	26	10	38	41	48	57	69	87	110
Кл (%)	4,70	4,37	4,07	3,69	1,01	2,92	2,52	2,20	2,06	1,91	1,89	1,73

Табл. №11 Італія: (початок епідемії – 31.01, перший летальний випадок – 21.02.)

Лютий – Березень	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
Інфіковані	323	470	655	889	1128	1701	2036	2502	3089	3858	4636	5883
Летальність	11	12	17	21	29	41	52	79	107	148	197	233
Кл (%)	3,41	2,55	2,60	2,36	2,57	2,41	2,55	3,16	3,46	3,84	4,25	3,96

Таким чином, динаміка зміни коефіцієнту летальності у конкретній країні залежить від кількох параметрів, притаманних саме цій країні: рівень охорони здоров'я, тобто медичних послуг, терміну запровадження карантину та його жорсткості, точності у визначенні причини летального випадку, наявності чи відсутності вказівок від вищих чиновників щодо "регулювання" коефіцієнта летальності тощо. Порівнюючи динаміку зміни цього коефіцієнта з відповідними процесами у інших країнах, ми бачимо, що Україна зайняла серед них неадекватне місце, не там вона має знаходитись за умови довіри своєму розумінню рівня медичних послуг в Україні.

Але це не єдине і не головне, що вказує на можливість фальсифікації у статистиці епідемії в Україні. Головне – це те, що в усіх країнах прослідковується динаміка згаданого коефіцієнта впродовж процесу епідемії, цей коефіцієнт у жодній країні не коливається навколо одного значення, а скрізь змінюється, інколи навіть суттєво. А в Україні він, ніби прив'язаний до значення $Kl=2,85$ і не відхиляється від нього більш як на 10% (роздруківка з даними Міністерства охорони здоров'я України щодо).

Окрім вищенаведених даних також зазначимо, що станом на ранок 1 травня в усьому світі зареєстрували:

3 308 548 випадків інфікування коронавірусів. Подолали хворобу

1 042 953 заражених, стали жертвами COVID-19 - і 234 112 осіб.

- США - 1 095 210 випадків, більше 63 861 смертей
- Іспанія - 239 639 випадків, більше 24 543 смертей
- Італія - 205 463 випадків, більше 27 967 смертей
- Великобританія - 171 253 випадків, понад 26 771 смертей
- Франція - 167 178 випадків, більше 24 376 смертей
- в Україні було зареєстровано 10 861 випадків COVID-19, з них 272 летальних і 1413 одужали. +455 випадків за добу (*роздруківка статистики МОЗу станом на дату звернення до суду з позовом – додається*).

Звертаємо особливу увагу Суду на те, що Міністерством охорони здоров'я України та Кабінетом міністрів України не було належним чином забезпечено виконання запровадженого в Україні стандарту виявлення та лікування хворих на COVID-19, а також захист медичного персоналу здійснюється відповідно до наказів МОЗ України: від 25.02.2020 р. № 552 «Про затвердження та впровадження стандартів медичної допомоги при коронавірусній хворобі (COVID-19)»; від 28.03.2020 р. № 722 «Організація надання медичної допомоги хворим на коронавірусну хворобу (COVID-19)»; від 2.04.2020 р. № 762 «Про затвердження протоколу «Надання медичної допомоги для лікування коронавірусної хвороби (COVID-19)».

Ризик зараження і захворювання медичного персоналу на коронавірусну хворобу COVID-19 існує на всіх етапах надання медичної допомоги — на поліклінічному, догоспітальному, стаціонарному.

Більшого ризику заразитися й захворіти в умовах епідемії COVID-19 зазнає медичний персонал стаціонарних інфекційних лікарень та відділень. Експерти зазначають, що у приймальному відділенні/пропускнику інфекційного стаціонару медичні працівники мають високий ризик зараження через необхідність прийому значного числа пацієнтів (потенційних джерел інфекції), їхнього обстеження з оглядом ротоглотки, іншими обстеженнями, що передбачають контакт з хворим на відстані меншій, ніж 1 метр (пальпація, перкусія, аускультация, взяття зразків з слизової носа, ротоглотки). Медичні сестри пропускників

здійснюють безконтактну термометрію з невеликої відстані, вимірювання тиску, взяття з носових ходів та ротоглотки необхідних мазків. Менший ризик мають санітарні працівники пропускників, які проводять поточну дезінфекцію після прийому хворого, відправляють його верхній одяг до дезінфекційної камери.

Найвищий ризик захворювання і зараження медперсоналу на COVID-19 існує у відділеннях інтенсивної терапії та реанімації, де здійснюється інтенсивне лікування (неінвазивна та інвазивна киснева підтримка, парентеральне введення препаратів тощо). Тривале ліжкове перебування хворих, які є інтенсивними джерелами виділення вірусу, призводить до підвищення забруднення збудником повітря. Здійснення персоналом багатьох інвазивних медичних процедур (проведення ларингоскопії для введення дихальної трубки з метою підключення до апарату ШВЛ, трахеотомії зі встановленням трахеостоми з цією метою, бронхіальний лаваж, бронхоскопія, меншою мірою венепункція, катетеризація підключичної артерії тощо) також супроводжується підвищеним ризиком зараження лікарів-реаніматологів, медичних сестер реанімаційного відділення, санітарок.

За ступенем вираженості ризику зараження і захворювання на COVID-19 категорії медичних працівників можна ранжувати в такій послідовності: лікарі-реаніматологи, медичні сестри реанімаційних відділень, санітарки реанімаційних відділень, лікарі пропускників інфекційних відділень, лікарі поліклінік, які здійснюють огляд хворого на відстані меншій, ніж 1 метр, лікарі-паталогоанатоми, лікарі-лаборанти, лікарі-епідеміологи.

Із фізіолого-гігієнічних позицій робота медичного персоналу, який працює в умовах подолання коронавірусної епідемії COVID-19, відповідно до критеріїв «Гігієнічної класифікації праці за показниками шкідливості та небезпечності факторів виробничого процесу, важкості і напруженості праці» (затв. Наказом МОЗ України від 08.04.2014 р. № 248), за умовами праці належить до небезпечної (екстремальної) — 4 класу. Слід зазначити, що ризик небезпечності за індексом розвитку професійного захворювання для цього класу робіт перевищує 1. Для порівняння: зазначений індекс при проведенні робіт у шкідливих умовах (клас 3) становить 0,05 — 1,0; допустимих (клас 2) — менше 0,05; оптимальних (клас 1) — 0. Тобто ризик розвитку професійного захворювання на COVID-19 у медичного персоналу, не захищеного спеціальними засобами, є надзвичайно високим та вірогідним.

Для захисту від зараження і захворювання медичного персоналу на COVID-19 наказами МОЗ України, про які згадувалося вище, передбачено нормативне забезпечення сертифікованими ЗІЗ при виконанні всіх видів професійної діяльності на кожному етапі надання медичної допомоги. Передбачений захист кожного медичного працівника.

Залежно від ступеня ризику медичного працівника заразитись на робочому місці вірусом SARS-CoV-2 передбачено використання широкого арсеналу ЗІЗ: від медичних масок, рукавичок та окулярів до щитків для лица, захисних окулярів, халатів одноразового використання, захисних комбінезонів (Chemsafe C1, AllSet, Tyvek тощо); протиаерозольних респіраторів: сертифікованого Національним інститутом США з охорони праці промислового гігієнічного респіратора N95 або сертифікованого Європейським Союзом респіратора FFP2 чи будь-якого іншого сертифікованого респіратора з еквівалентними захисними властивостями. Щоправда, виникає запитання: чому в таблиці переліку «Тип ЗІЗ при COVID-19 за умовами роботи, типом персоналу та видом діяльності» для медичного персоналу приймального відділення встановлена мінімальна відстань від пацієнта (не менше, ніж 1 м), а щодо ЗІЗ зазначено, що вони не потрібні.

На захист медичних працівників в умовах боротьби з епідемією COVID-19 спрямовані листи МОЗ України (05.1-08/9241/2-20 від 06.04.2020 р.), та Державної служби України з питань праці (від 07.04.2020 р. № 2480/1/35-20), які стосуються проведення розслідування лабораторно підтверджених випадків COVID-19 у медичних працівників, пов'язаних з виконанням професійних обов'язків.

Зокрема, в листах МОЗ і Держпраці України зазначено, що лабораторно підтверджені випадки інфікування COVID-19 медичних та інших працівників, що пов'язані з виконанням професійних обов'язків в умовах підвищеного ризику зараження на COVID-19, підлягають розслідуванню як випадки гострого професійного захворювання відповідно до вимог Порядку розслідування та обліку нещасних випадків, професійних захворювань та аварій на

виробництві, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2019 р. № 337.

Забезпеченість закладів охорони здоров'я ЗІЗ — це лише один, але дуже серйозний в умовах епідемії з показників того, що належна система управління охороною праці в нашій медичній галузі не створена. Відомчий наказ № 268 від 30.09.1994 р. «Про службу охорони праці систем Міністерства охорони здоров'я України» все ще базується на документах центральних органів державної влади, які вже більш як десять років ліквідовані, а їхні документи не є чинними: наприклад, наказ Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 03.08.1993 р. № 73. Заходи з охорони праці фінансуються за залишковим принципом, а ті кошти, що надаються, використовуються неефективно. Наприклад, Рахункова палата України у своєму звіті про аудит ефективності використання коштів державного бюджету для здійснення заходів Загальнодержавної цільової програми протидії захворюваності на туберкульоз на 2012—2016 роки виявила невиконання заходів у частині збільшення кількості закладів охорони здоров'я, які мають відповідність до вимог інфекційного контролю.

На Кабінет Міністрів України та Міністерство охорони здоров'я покладено завдання підготувати державу, громадян та, особливо, медичний персонал до того, що в разі подальшого розвитку епідемічного процесу та різкого підвищення захворюваності населення на COVID-19 може скластися невідповідність між чисельністю контингентів, які потребують медико-санітарної допомоги, та наявними силами і засобами охорони здоров'я. Один із шляхів, який використовується для подолання цієї невідповідності, як відомо, полягає у використанні надмірної ненормованої праці медичного персоналу, який стає за таких умов ще більш уразливою групою ризику зараження вірусом SARS-CoV-2. Про це свідчить досвід боротьби з COVID-19 Китаю, Іспанії, США.

Високий ризик заразитися самим і членам сім'ї, недостатня кількість та низька якість засобів індивідуального захисту, понаднормовий робочий день, відсутність належних умов відпочинку — всі ці фактори обумовлюють зростання й без того значного нервово-емоційного напруження медичного персоналу, розвитку стану гострої втоми, втрати працездатності та психологічного виснаження.

За таких екстремальних умов навіть незначні фізіолого-гігієнічні хиби засобів індивідуального захисту перетворюються на великі проблеми, в тому числі через спробу недопущення інфікованого повітря через позареспіраторний чи позащитковий простір.

В той же час, ознаки заподіяння значної шкоди правам та інтересам громадян України, а також здоров'ю та життю лікарів, які безпосередньо здійснюють діяльність, направлену на лікування хворих та протидію поширенню небезпечного вірусу, що викликає захворювання COVID-19, вбачається у запізнілому та нераціональному використанні засобів державної політики в межах реалізації функцій та завдань, покладених на Міністерство в частині забезпечення благополуччя населення, усунення загроз та наслідків епідеміологічної небезпеки та надання якісних медичних послуг із використанням якісних засобів системи охорони здоров'я.

Зокрема, з резервного фонду державного бюджету було виділено 35 мільйонів гривень. ДП «Медичні закупівлі» розпочало збір інформації про поточні залишки лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання, що необхідні для запобігання поширенню та лікування коронавірусної хвороби COVID-19 в регіонах, після чого зібрана інформація повинна була бути переданою до МОЗ.

Однак, тривалі відкладення розгляду та підписання відповідного договору на закупівлю необхідних тестів та найголовніше – захисту лікарів та медичного персоналу, призвели до дефіциту товарів, тоді як постанову КМУ №214, якою з 12 березня було заборонено експорт товарів медичного призначення, було прийнято невчасно, наслідком чого є те, що лікарні та медичний персонал не мають достатньої кількості необхідного медичного захисту: масок, респіраторів, антисептиків, захисних рукавичок, окулярів, захисних костюмів тощо.

З урахуванням того, що попит на медичні маски в Україні до поширення коронавірусу знаходився на рівні 1,5 млн одиниць на рік, для чого було достатньо невеликого

внутрішнього виробництва, але в основному за рахунок імпорту з Китаю, однак, з розвитком та поширенням пандемії у світі, дефіцит вказаних товарів був очевидним, оскільки до моменту прийняття відповідної постанови уже існував дефіцит медичних масок, оскільки значну їх кількість було експортовано з країни.

Таким чином, відповідним заходом стали звернення до офіційних дистриб'юторів та трейдерів імпортних масок (Tapes), а також значне перепрофілювання національних виробників текстилю та інших продуктів індустрії у виробників захисних костюмів для населення та медичного персоналу, з яким МОЗ укладав низку договорів на закупівлі.

Одним з таких договорів, який було укладено зі значним запізненням з огляду на негайну потребу вжиття заходів захисту громадян, що стало і очевидним проявом бездіяльності посадових осіб Міністерства охорони здоров'я та Кабінету міністрів України стало те, що МОЗ та ДП та український виробник «ТЕКСТИЛЬ-КОНТАКТ» було укладено договір за результатами процедури відповідної закупівлі (<https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2020-04-14-005436-b>) з відкладальною умовою щодо набрання чинності договором з моменту надання на нього згоди МОЗ. Саме це підприємство надало найвигіднішу пропозицію: 90 тис. костюмів по ціні навіть меншій за очікувану – 245 грн/шт на загальну суму 22 млн грн. При цьому, беручи до уваги нагальність виконання робіт з пошиття захисних костюмів з огляду на гострий їх дефіцит у медичних працівників по всій території України, МОЗ було опубліковано зміни до Річного плану закупівель на Prozorro (<https://prozorro.gov.ua/plan/UA-P-2020-04-15-011924-b>), відповідно до якого план на закупівлю складає 71,374 тис костюмів вартістю майже 500 грн/одиниця. 17 квітня вже був укладений договір з компанією-дистриб'ютором «МЕДДВІН» (<https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2020-04-17-013150-b>) (роздруківки з сайтів новин з аналогічною інформацією – додаються).

Окрім зазначених органів виконавчої влади, значну бездіяльність у ситуації, що склалася, було допущено депутатами Верховної Ради України, а саме членами Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування, а також Комітету з питань бюджету, якими не було своєчасно запропоновано відповідних законодавчих ініціатив щодо захисту населення в частині ухвалення відповідних законодавчих актів, спрямованих на уникнення можливого зараження громадян та їх захисту від потенційної небезпеки поширення вірусу, що викликає захворювання CoVID-19, запровадження відповідних норм для правового регулювання запобігання та уникнення кризових явищ як у медичній сфері, у процесі виконання на наповнення державного бюджету та ініціювання здійснення Верховною Радою України інших повноважень, передбачених Конституцією та відповідними законами України.

Відповідно до статті 85 Конституції, до повноважень Верховної Ради України належить, зокрема, прийняття законів; затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання; визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля; призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України, призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, звільнення зазначених осіб з посад, вирішення питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України відповідно до цієї Конституції та закону, здійснення парламентського контролю у межах, визначених цією Конституцією та законом тощо.

Статтею 86 Основного Закону передбачає право народного депутата України на сесії Верховної Ради України звернутися із запитом до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів

місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності.

Окрім того, статтею 87 Конституції передбачено, що Верховна Рада України за пропозицією Президента України або не менш як однієї третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України може розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів України та прийняти резолюцію недовіри Кабінету Міністрів України більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

Згідно зі статтею 89, Верховна Рада України для здійснення законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до її повноважень, виконання контрольних функцій відповідно до Конституції України створює з числа народних депутатів України комітети Верховної Ради України та обирає голів, перших заступників, заступників голів та секретарів цих комітетів.

В даному випадку не можна не зазначити про бездіяльність, допущену народними депутатами України з вказаних комітетів всупереч нормам Конституції України про звернення з відповідними запитами до органів виконавчої влади, подання відповідних ініціатив як в межах парламенту, так і в межах , адже згідно з положеннями відповідного законодавства про регламент Верховної Ради України та комітети Верховної Ради України, Комітет Верховної Ради України (далі - комітет) - орган Верховної Ради України, який утворюється з числа народних депутатів України для здійснення за окремими напрямками законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до повноважень Верховної Ради України, виконання контрольних функцій.

Відповідно до ст. 4 вказаного Закону, комітети Верховної Ради України при здійсненні повноважень взаємодіють з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, їх посадовими особами, які зобов'язані сприяти комітетам Верховної Ради України у здійсненні покладених на них повноважень, реагувати відповідно до закону на їх звернення та рекомендації. Функції комітетів складають законопроектна, організаційна та контрольна.

Статтею 14 Закону «Про комітети Верховної Ради України» визначено, що контрольна функція комітетів полягає, серед іншого, в аналізі практики застосування законодавчих актів у діяльності державних органів, їх посадових осіб з питань, віднесених до предметів відання комітетів, підготовці та поданні відповідних висновків та рекомендацій на розгляд Верховної Ради України; контролі за виконанням Державного бюджету України в частині, що віднесена до предметів їх відання, для забезпечення доцільності, економності та ефективності використання державних коштів у порядку, встановленому законом; підготовці та поданні на розгляд Верховної Ради України запитів до Президента України від комітету відповідно до положень пункту 34 частини першої статті 85 Конституції України; взаємодії з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини; направленні матеріалів для відповідного реагування в межах, установлених законом, органам Верховної Ради України, державним органам, їх посадовим особам; погодженні питань, проведенні консультацій щодо призначення на посади та звільнення з посад керівників відповідних державних органів, створенні і ліквідації спеціальних державних органів, що віднесені до предметів відання комітетів, та здійсненні інших погоджень і консультацій у випадках, передбачених законом.

Натомість, як слідує з офіційних даних, опублікованих на офіційному сайті Верховної Ради України, а також згаданих комітетів, питання, що підлягають обговоренню на комітетах та є предметом депутатського контролю в межах вказаних сфер, розглянуто не було, так само як і не було своєчасно розроблено та опубліковано відповідних прогнозів, експертних позицій та пропозицій щодо врегулювання можливих кризових явищ, які можуть виникнути у зв'язку з поширенням небезпечного захворювання та, відповідно, економічних наслідків. Окрім того, фактичні дати поданих пропозицій та їх зміст є беззаперечним доказом бездіяльності, допущеної народними депутатами та комітетами, членами яких вони є, оскільки пропозиції щодо внесення у законодавство відповідних законодавчих ініціатив було предметом

обговорення комітету через МІСЯЦЬ після запровадження Кабінетом Міністрів України на території України заходів запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19 (роздруківки з офіційних сайтів комітетів ВРУ – додаються).

Окрім цього, відсутність належного парламентського контролю щодо виконання покладених на депутатів завдань, виявилася у значних показниках надміру витраченого бюджету на боротьбу з наслідками поширення коронавірусної інфекції. Зокрема, Рахункова палата дізналася, скільки Україна витратила на боротьбу з коронавірусом. З державного бюджету було виділено 365,324 мільйона гривень, і ще 690,374 мільйона гривень витратили місцеві бюджети на боротьбу з коронавірусом. Тепер же ці витрати будуть предметом ретельного вивчення з боку Рахункової палати. При цьому, як свідчить підрахунок, лідерами за видатками стали структури МВС України. Державна установа "Центр обслуговування підрозділів Національної поліції України" витратив більше 134 мільйонів бюджетних коштів, а Центральний госпіталь МВС України - майже 114 мільйонів гривень.

Відповідно до профільного Закону, Рахункова палата від імені Верховної Ради України здійснює контроль за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням, є підзвітною Верховній Раді України та регулярно її інформує про результати своєї роботи.

Повноваження, покладені на Рахункову палату [Конституцією України](#), здійснюються через провадження заходів державного зовнішнього фінансового контролю (аудиту).

Державний зовнішній фінансовий контроль (аудит) забезпечується Рахунковою палатою шляхом здійснення фінансового аудиту, аудиту ефективності, експертизи, аналізу та інших контрольних заходів.

Фінансовий аудит полягає у перевірці, аналізі та оцінці правильності ведення, повноти обліку і достовірності звітності щодо надходжень і витрат бюджету, встановлення фактичного стану справ щодо цільового використання бюджетних коштів, дотримання законодавства при здійсненні операцій з бюджетними коштами.

Аудит ефективності передбачає встановлення фактичного стану справ та надання оцінки щодо своєчасності і повноти бюджетних надходжень, продуктивності, результативності, економності використання бюджетних коштів їх розпорядниками та одержувачами, законності, своєчасності і повноти прийняття управлінських рішень учасниками бюджетного процесу, стану внутрішнього контролю розпорядників бюджетних коштів.

Оцінка продуктивності використання бюджетних коштів передбачає встановлення співвідношення між результатами діяльності розпорядника та одержувача бюджетних коштів і використаними для досягнення таких результатів коштами бюджету.

Оцінка результативності використання бюджетних коштів передбачає встановлення ступеня відповідності фактичних результатів діяльності розпорядника та одержувача бюджетних коштів запланованим результатам.

В обґрунтування введення жорстких обмежувальних заходів для запобігання поширенню хвороби серед населення представники уряду та профільного міністерства наголошували на важливості ставлення людей з розумінням до введення більш жорстких обмежувальних заходів, зазначаючи, що якщо цього не зробити, то пік захворюваності на коронавірусну хворобу може припасти на 14-15 квітня, для чого і було ухвалено Урядом нову редакцію постанови № 211 «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

В той же час, беручи до уваги заходи, вжиті урядом для запобігання поширенню вірусу, що може викликати хворобу CoVID-19, слід вказати, що Кабінетом міністрів України значною мірою проігноровано заходи, яких необхідно суворо дотримуватися ще впродовж тривалого часу, особливо, з урахуванням масових зібрань, які мали місце в Україні в період великодніх свят.

Непослідовність у діях Кабінету міністрів України, як і в межах рекомендацій, наданих МОЗом, вбачається у наявних висновках щодо можливості послаблення вжитих заходів обмежувального характеру на період карантину та після його завершення, однак таке повинно бути введено з урахуванням наукових спостережень та обґрунтованих наукових позицій, на яких наголошують іноземні експерти, в той час як положення, задекларовані КМУ як такі, що підлягають застосуванню в межах послаблення карантинних заходів, попередньо схвалених на строк до 11 травня 2020 року, є передчасними та невиправданими в нинішніх умовах (роздруківки з рекомендаціями Американської медичної асоціації – додаються).

Так, КМУ не враховано чотири основні критерії, лише за виконання яких, можна планувати послаблення обмежувальних заходів, якими, зокрема, є зведення до мінімуму ризику передачі вірусу SARS-CoV-2, що базується на основі стійких доказів появи тенденції до зменшення кількості нових випадків інфікування та смертей, чітко налагоджена та забезпечена усім необхідним мережа тестування, забезпечена необхідними ресурсами та налагоджена система моніторингу і відстеження контактів.

Оголошення урядом плану виходу з карантину, початок якого повинні визначити 10 днів спостережень за відсотком виявлених випадків захворювання у країні, що, за встановленим правилом, не буде змінюватися або коливатиметься в межах 5%, не відповідає реальним потребам часу з огляду на необхідність поступового збільшення кількості тестувань та вирішення питання забезпечення лікарень та медичних працівників.

Окрім цього, на даний час відсутня будь-яка інформація з приводу прийняття урядом до уваги стратегії поступового виходу країн-членів ЄС з режиму обмежень, якими слід було б керуватися і в умовах запобігання негативним наслідкам поширення захворюваності на CoVID-19 на території України, що також свідчить про значну бездіяльність уряду як центрального органу виконавчої влади.

Конституційні права та свободи людини і громадянина є безпосередньо діючими. Вони визначають цілі і зміст законів та інших нормативно-правових актів, зміст і спрямованість діяльності органів законодавчої та виконавчої влади, органів місцевого самоврядування і забезпечуються захистом правосуддя (стаття 8 Конституції України).

Оскільки Конституція України має найвищу юридичну силу, а її норми є нормами прямої дії, суди при розгляді конкретних справ мають оцінювати зміст будь-якого закону чи іншого нормативно-правового акта з точки зору його відповідності Конституції України і в усіх необхідних випадках застосовувати Конституцію, як акт прямої дії. Судові рішення мають ґрунтуватись на Конституції України, а також на чинному законодавстві, яке не суперечить їй.

У відповідності до частини другої статті 6 Конституції України органи виконавчої влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Вважаємо за необхідне також звернути увагу Суду на те, що Міністерством охорони здоров'я України не здійснено відповідних досліджень та не вжито заходів, які б могли давати підстави вважати, що органом державної влади, відповідальним за реалізацію державної політики у сфері охорони громадського здоров'я, не допущено передчасних рекомендацій з приводу діагностики та лікування пацієнтів з COVID-19, про що, зокрема, свідчить затвердження МОЗ України 2 квітня 2020 року протоколу лікування пацієнтів з захворюванням CoVID-19.

Серед переліку препаратів для лікування цієї хвороби вказана діюча речовина гідроксилхлорохін (назва препарату Плаквеніл), яка, за твердженнями експертів, використовується для лікування ревматоїдного артриту, ювенального ревматоїдного артриту, системного червоного вовчака, деяких дерматологічних захворювань. Про передчасність прийняття вказаного протоколу свідчить те, що наразі клінічних даних щодо ефективності

цього препарату у лікуванні CoVID-19 немає, а сам препарат підлягає застосуванню експериментально, відтак, Міністерством охорони здоров'я не доведено ефективність даного препарату та його діючої речовини наразі, а вводити його як активну діючу речовину для лікування саме цієї хвороби не є доцільно, оскільки гідроксихлорохін має низьку ефективність у лікуванні CoVID-19 та має більше побічних ефектів, що можуть бути небезпечними, особливо для пацієнтів із супутніми хворобами, наявність яких може значно погіршити перебіг лікування пацієнта з CoVID-19 та навіть призвести до летальних випадків.

Вказані відомості свідчать не лише про бездіяльність Міністерства охорони здоров'я в частині адміністрування державної політики у вказаній сфері, але й про суттєве зменшення вимог та рівня діяльності працівників Міністерства як, в першу чергу, професіоналів – лікарів, головним завданням яких є лікування людей та виконання всіх можливих дій та заходів задля забезпечення здоров'я своїх пацієнтів та населення в цілому. Додатково зазначимо, що в цьому аспекті МОЗ України не виконало завдання з системного контролю галузі загалом та забезпечення належного медичного обслуговування для всіх, без винятку, пацієнтів, які потребують не лише кваліфікованої медичної допомоги, але й належного державного забезпечення медичних працівників та медикаментів.

Беззаперечними доказами протиправного зловживання службовими повноваженнями є також інформація про те, що проаналізувавши три рейси президента з гуманітарними вантажами. З 6 по 8 квітня 2020 роки трьома рейсами з Китаю в Україну було завезено товари для наступних комерційних організацій:

Сільпо-фуд - 1 701 000 медичних масок;

Епіцентр - 420 000 медичних масок;

ROSHEN - 400 захисних костюмів, 100 очок;

ПП «ДІЛОВАР», Одеса, торгівля текстилем, статутний капітал 1000 гривень - 400 000 медичних масок;

«Долфі-Україна», дистриб'ютор медичних виробів - 2 000 000 медичних масок двома рейсами по 1 000 000 кожен;

ТОВ "ПРОМ-ЕНЕРГО ПРОДУКТ", видобуток природного газу - 10 боксів-ізоляторів;

"Українські генетичні Технології", виробник тест-систем - реагенти для тестів, 6 коробок;

Компанія Abifarm, виробництво захисних масок - обладнання для виробництва масок, 12 найменувань, і 97 коробок тканин (двома рейсами);

ТОВ «АХК-ГРУП», оптова торгівля хімічними продуктами, статутний капітал 1000 гривень - 1200 очок;

ТОВ «Фірма Техніка монтажу», Львів, оптова торгівля деревиною, будматеріалами і сантехнікою, позиціонує себе як лідер ринку будівельних кріплень - 7 апаратів ШВЛ, з поміткою: департамент Львівської адміністрації.

Благодійна організація в списку тільки одна - це БФ «Корпорація монстрів», для якої завезли 180 000 медичних масок, 21 000 масок для обличчя, 6000 костюмів, 20 000 очок, 5000 бахіл, 200 зразків.

Інакше кажучи, з цих таблиць слід, що частина вантажів мають комерційне призначення. Всі ці рейси здійснювалися по дипломатичному вирішенню, що є явним порушенням, тому що комерційна перевезення не може проходити по дипломатичних каналах. Всі вантажі, в тому числі комерційні, розмитнюється в Україні за нульовою ставкою. Ці рейси відправлялися через аеропорт міста Сямень, де також був організований склад і був приставлений координатор по відправці вантажів. Затаможка проводилася за ціною 10 дол за кілограм. Притому, що в інших аеропортах Китаю подібна затаможка коштує 3 юаня за кг. Відповідальними з української сторони були наступні особи. Сергій Камишев, посол України в Китаї. Василь Гомянін, працівник МЗС України, а також відомий Борис Баум.

На підтвердження вказаних відомостей надаємо роздруківку скан-копії платіжних доручень, які було поміщено у мережу Інтернет - оплата ПП Діловар за перевезення на український рахунок SkyUp. Це означає що комерційні компанії оплатили sky up за

перевезення вантажу з розрахунку 1250 \$ за кубічний метр, при ринковій вартості на той момент від 500 \$ до 900 \$ (роздруківки - додаються).

Окремо слід вказати, що діями та бездіяльністю членів правління Фонду соціального страхування України порушуються права громадян України, зокрема, право на соціальний захист (ст.ст.23,43,46,116 Конституції України ст.16 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування») та на неухильне дотримання кожним Конституції України та Законів України, не посягати на права інших людей (ст.68 Конституції України).

Зазначимо, що щодо фактично вжитих заходів варто відзначити, що при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законодавчих актів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод. Відповідно до частин першої та третьої статті 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також: у старості та в інших випадках, передбачених законом. Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також: бюджетних та інших джерел соціального забезпечення. Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий, від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

Крім того, відповідно до частини першої статті 8 Основного Закону, в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Складовою верховенства права є принцип очікування суб'єктом відносин визначених правових наслідків (правового результату) своєї поведінки, яка відповідає наявним у суспільстві нормативним приписам.

Конституційний Суд України у своїх рішеннях неодноразово наголошував на тому, що принцип правової визначеності вимагає ясності й однозначності правової норми й забезпечення того, щоб ситуації та правовідносини залишалися передбачуваними (правові позиції Конституційного Суду України в рішеннях від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010, від 22 грудня 2010 року № 23-рп/2010, від 11 жовтня 2011 року № 10-рп/2011).

Такий підхід узгоджується з практикою Європейського суду з прав людини. Зокрема, в рішенні ЄСПЛ від 28 листопада 1999 року у справі "Брумареску проти Румунії" зазначено, що принцип правової визначеності є складовою верховенства права (пункт 61). Також у рішенні від 13 грудня 2001 року у справі "Церква Бессарабської Митрополії проти Молдови" ЄСПЛ зазначив, що закон має бути доступним та передбачуваним, тобто вираженням з достатньою точністю, щоб дати змогу особі, в разі необхідності, регулювати його положеннями свою поведінку (пункт 109).

Відповідно до пункту 3.2 рішення Конституційного Суду України від 09 липня 2007 року, утверджуючи і забезпечуючи права і свободи громадян, держава окремими законами України встановила певні соціальні пільги, компенсації і гарантії, що є складовою конституційного права на соціальний захист і юридичними засобами здійснення цього права, а тому відповідно до частини другої статті 6, частини другої статті 19, частини першої статті 68 Конституції України вони є загальнообов'язковими, однаковою мірою мають додержуватися органами державної влади, місцевого самоврядування, їх посадовими особами. Невиконання державою своїх соціальних зобов'язань щодо окремих осіб ставить громадян у нерівні умови, підриває принцип довіри особи до держави, що закономірно призводить до порушення принципів соціальної, правової держави.

Згідно вимог пункту 4 рішення від 11 жовтня 2005 року у справі № 1-21/2005 Конституційний Суд України вказав, що в Україні як соціальній, правовій державі політика спрямовується на створення умов, які забезпечують достатній життєвий рівень, вільний і всебічний розвиток людини як найвищої соціальної цінності, її життя і здоров'я, честь і гідність. Утвердження та дотримання закріплених у нормативно-правових актах соціальних стандартів є конституційним обов'язком держави. Діяльність її правотворчих і правозастосовних органів має здійснюватися за принципами справедливості, гуманізму,

верховенства прямої дії норм Конституції України, а повноваження - у встановлених Основним Законом України межах і відповідно до законів. Зазначені конституційні принципи, на яких базується здійснення прав і свобод людини і громадянина в Україні, включаючи і право на пенсійне забезпечення, передбачають за змістом статей 1, 3, 6 (частина друга), 8, 19 (частина друга), 22, 23, 24 (частина перша) Основного Закону України правові гарантії, правову визначеність і пов'язану з ними передбачуваність законодавчої політики у сфері пенсійного забезпечення, необхідні для того, щоб учасники відповідних правовідносин мали можливість завбачати наслідки своїх дій і бути впевненими у своїх законних очікуваннях, що набуте ними на підставі чинного законодавства право, його зміст та обсяг буде ними реалізовано, тобто набуте право не може бути скасоване, звужене.

Звуження змісту прав і свобод означає зменшення ознак, змістовних характеристик можливостей людини, які відображаються відповідними правами та свободами, тобто якісних характеристик права. Звуження обсягу прав і свобод - це зменшення кола суб'єктів, розміру території, часу, розміру або кількості благ чи будь-яких інших кількісно вимірюваних показників використання прав і свобод, тобто їх кількісної характеристики.

Так, громадяни сплачують податки та збори в порядку визначеному Законом згідно вимог ст.67 Конституції України з метою їх цільового використання в інтересах громадян України – застрахованих осіб згідно Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», і з метою забезпечення виконання ними Законодавства України.

Ст.ст. 53,54 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», встановлено: Контроль за діяльністю Фонду соціального страхування України. Метою контролю є забезпечення виконання Фондом його статутних завдань і цільового використання коштів цього Фонду. Контроль за діяльністю Фонду здійснює Громадська рада Фонду, що утворюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Державний нагляд у сфері соціального страхування здійснює уповноважений Кабінетом Міністрів України **центральный орган виконавчої влади** та інші органи, визначені законом. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення здійснює державний нагляд у сфері соціального страхування від нещасного випадку та у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності у частині забезпечення відповідності законодавству рішень правління Фонду; спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, подає на затвердження Кабінету Міністрів України проект бюджету Фонду на бездефіцитній основі, у тому числі у разі схвалення правлінням Фонду незбалансованого проекту бюджету Фонду; у разі невиконання директором виконавчої дирекції Фонду завдань і функцій, визначених цим Законом, порушень законодавства, вносить пропозиції органу, який його призначив, щодо його звільнення.

При цьому, якщо Фондом прийнято рішення з порушенням законодавства про соціальне страхування або страхувальник не виконує вимог цього Закону, органи державного нагляду, зазначені у частині першій цієї статті, вказують на допущені порушення та встановлюють строк для їх усунення. Якщо у строк, установлений органами державного нагляду, Фонд або страхувальник не усуне порушення, органи державного нагляду скасовують незаконне рішення з наступним відшкодуванням збитків за рахунок Фонду або страхувальника. Невиконання цієї вимоги тягне за собою встановлену законодавством відповідальність посадових осіб Фонду або страхувальника з подальшим виконанням вимог органів державного нагляду. У двотижневий строк Фонд або страхувальник може оскаржити рішення органів державного нагляду в суді.

За рішенням органу державного нагляду члени правління Фонду в разі невиконання своїх обов'язків можуть бути позбавлені своїх повноважень.

З ініціативи органу державного нагляду може призначатися проведення аудиторської перевірки діяльності Фонду та органів його управління. Фонд та страхувальники зобов'язані подавати органам державного нагляду або їх уповноваженим усі документи та довідки, необхідні для виконання ними функцій контролю у сфері соціального страхування.

Аналогічно статтею 7 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», на членів правління Фонду соціального страхування України покладено наступні обов'язки. Правління Фонду, серед іншого, спрямовує і контролює діяльність виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів; щорічно, а також у разі потреби заслуховує звіти директора виконавчої дирекції Фонду про її діяльність; створює на паритетних засадах для вирішення найбільш важливих завдань Фонду постійні та тимчасові комісії Фонду за напрямами роботи; подає на розгляд центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, для внесення на затвердження Кабінету Міністрів України пропозиції щодо визначення розміру внесків за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування; подає пропозиції щодо пропорцій розподілу частки єдиного внеску за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням від нещасного випадку та у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності; призначає та звільняє директора виконавчої дирекції Фонду в порядку, визначеному цим Законом; Положення про порядок використання коштів лікувально-профілактичними, навчальними та іншими закладами, які надають Фонду соціальні послуги, та контроль за їх цільовим використанням; Порядок розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду, на депозитних рахунках банківських установ (за погодженням із центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування державної фінансової політики, державної політики у сфері соціального захисту населення), схвалює проект річного бюджету Фонду (постатейно за доходами і видатками, визначеними законом) та подає його в установленому порядку центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, для внесення на затвердження Кабінету Міністрів України; створює резерв коштів для забезпечення виконання завдань за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування; готує подання щорічних звітів про діяльність Фонду; здійснює контроль за цільовим використанням коштів Фонду, веденням і достовірністю обліку та звітності щодо їх надходження та використання; вирішує питання формування та використання резерву коштів для забезпечення фінансової стабільності Фонду в сумі, необхідній для фінансування матеріального забезпечення в розрахунок не менш як на п'ять календарних днів;

В свою чергу, згідно Положення про Міністерство соціальної політики України (затверджено: постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 р. № 423), визначено, що Міністерство соціальної політики України (Мінсоцполітики) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України і який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, соціального захисту, волонтерської діяльності, з питань сім'ї та дітей, оздоровлення та відпочинку дітей, усиновлення та захисту прав дітей, запобігання насильству в сім'ї, протидії торгівлі людьми, відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики щодо пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, соціального захисту ветеранів війни та осіб, на яких поширюється дія [Закону України](#) «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» в частині організації виплати їм разової грошової допомоги, соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, які звільняються, осіб, звільнених з військової служби, у сфері здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування в частині призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб, у сфері здійснення державного контролю за додержанням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки та з питань захисту прав дітей.

Основними завданнями Мінсоцполітики є, зокрема, забезпечення формування та реалізації державної політики: щодо здійснення державного нагляду та контролю за

додержанням вимог законодавства про загальнообов'язкове **державне соціальне страхування** в частині призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб; здійснення в межах повноважень, передбачених законом, **державного нагляду у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування.**

Для цього, Мінсоцполітики відповідно до покладених на нього завдань здійснює державний нагляд у сферах загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності у частині забезпечення відповідності законодавству рішень правління Фонду соціального страхування, погоджує структуру органів зазначеного Фонду, граничну чисельність працівників, схему їх посадових окладів, видатки на адміністративно-господарські витрати зазначеного Фонду.

Таким чином, на підставі ст.ст.53,54 в порядку забезпечення державного нагляду та контролю за діяльністю Фонду соціального страхування України у відповідності до законодавства України про соціальне страхування та Статутних завдань Фонду – Міністерство соціальної політики України зобов'язано позбавити членів правління Фонду повноважень в зв'язку з невиконанням ними своїх обов'язків, а саме: Котика Євгена Дмитровича, Полякової Оксани Юрїївни, Задніпрянця Валерія Анатолійовича, Димитренко Світлани Юрїївни, Ковпашко Ірини Василівни, Діденка Сергія Олексійовича, Савенка Олександра Леонідовича, Сасенка Володимира Володимировича, Максимчука Володимира Спиридоновича, Мельника Валентина Петровича, Ольховця Григорія Андрійовича, Житника Миколи Павловича, Добровольського Валерія Петровича, Мушенка Олександра Миколайовича, Скібінського Ернеста Володимировича, Буніної Світлани Сергїївни, Марчука Костянтина Михайловича, Голубова Олексія Григоровича, Тесленка Ігоря Миколайовича, Третьякова Дмитра Юрїйовича, Цветова Володимира Юрїйовича.

Невиконання обов'язків членів Правління Фонду полягає в невиконанні обов'язків членами правління Фонду щодо обов'язковості формування резерву коштів, згідно ст.12 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Постановою Кабінету Міністрів України №104 від 01 березня 2017 року було затверджено бюджет на 2017 рік Фонду соціального страхування України. Зазначеним бюджетом було передбачено розмір резерву коштів в розмірі 464 млн. грн. (з розрахунку 5 днів виплат по всім видам матеріального забезпечення, як передбачено ст.12 Закону України №1105 «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування»).

24 жовтня 2017 року Постановою правління Фонду соціального страхування №58 за підписом голови правління Сасенка В.В. було призначено заступником директора Денисову О.О., на яку в грудні 2017 року за наказом Баженкова Є.В. було покладено обов'язки здійснювати керівництво Департаментом фінансово-економічної діяльності, бухгалтерського обліку та звітності та консолідованої звітності, а потім в 2018 році Фінансово-економічним управлінням виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України.

Після цього, виконавчою дирекцією жодного разу на засіданні правління не було ініційовано питання звітування про формування та витрачання коштів резерву Фонду соціального страхування, а правлінням Фонду соціального страхування України не було прийнято жодного відповідного рішення.

Таким чином, члени Правління Фонду не виконали свій обов'язок щодо створення (формування) резерву коштів Фонду, передбачений п.8) ч.1 ст.7, п.12) ч.1 ст.7, п.15) ч.1 ст.7, п.4) ч.1 ст.11, п.3) ч.2 ст.11 та ч.3 ст.11, п.2) ч.1 ст.12 Закону № 1105 «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Щодо резерву коштів Фонду в 2018 році

Так, в порушення п.8 ч.1. статті 7 Закону України №1105 «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» виконавчою дирекцією Фонду (Баженков Є.В., Денисова

О.О.) на затвердження до правління Фонду соціального страхування України були подані звіти про виконання бюджету за 2017 рік **без звітування про використання коштів резерву Фонду, а правлінням Фонду** соціального страхування приймалось рішення щодо затвердження звіту за 2017 рік **без порядку використання резерву Фонду.**

Зазначене є грубим порушенням обов'язків членів Правління Фонду, які мають забезпечити виконання вимог п.8) ч.1 ст.7, п.12) ч.1 ст.7, п.15) ч.1 ст.7, п.4) ч.1 ст.11, п.3) ч.2 ст.11 та ч.3 ст.11, п.2) ч.1 ст.12 Закону № 1105 «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо обов'язковості формування і наявності резерву коштів Фонду соціального страхування України.

Якщо станом на 1 січня 2018 року залишок в Фонді становив **2383,4 млн. грн.** коштів, то в звіті за 2017 рік виконавчою дирекцією в рядку «резерв» показник **відсутній**, тобто кошти були в 2017 році були витрачені без наявного законодавчого порядку витрачання або перебували на рахунку в казначействі і **потенційно могли бути направлені** і виконавчою дирекцією і правлінням Фонду **на створення резерву** в Фонді соціального страхування, **але цього зроблено не було** (Баженков Є.В., Денисова О.О., Саєнко В.В.)

За 2018 рік виконавчою дирекцією (Баженков Є.В., Нестеров С.В., Денисова О.О.) не було забезпечено достатнього розміру надходження доходної частини бюджету, зокрема по статтях, формування яких залежить від роботи робочих органів Фонду: надходження інших доходів по актам перевірки, стягнення іншої поточної заборгованості, що не могло не вплинути на фінансовий стан Фонду.

Щодо резерву коштів Фонду у 2019 році

І в результаті, станом на 1 січня 2019 року залишок коштів Фонду соціального страхування України за рік **зменшився майже в 5 раз** і становив вже **504 млн. грн.**, якого **було достатньо для формування резерву** в розмірі передбаченому законом України №1105.

23 жовтня 2018 року Постановою Правління №23 було затверджено **Порядок формування та використання резерву коштів** Фонду соціального страхування України, яким зокрема передбачається що виконавча дирекція має здійснити:

- відкрити окремий рахунок в Державній казначейській службі;
- зараховувати кошти та витратити кошти з резерву за наказами директора.

Але, керівництво виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України (Нестеров С.В. та Денисова О.О.) проявили повну бездіяльність і до виконання постанови Правління №23 не приступили:

- Рахунок в Державній казначейській службі не відкрили;
- резерв не стали формувати.

а Правлінням Фонду соціального страхування України (під головуванням Саєнко В.В.) питання виконання прийнятих рішень **не проконтролювало, звітність** про виконання бюджету за 2018 рік **не затверджувало, взагалі.**

Протягом 2019 року політика халатного відношення, **самоусунення від формування резерву** виконавчою дирекцією (Нестеров С.В., Денисова О.О.) та **безконтрольності з боку Правління Фонду** соціального страхування України (Саєнко В.В.) за виконанням прийнятих рішень **продовжувалась:**

Рахунок в Державній казначейській службі **не відкрито, резерв не стали формувати взагалі.**

Щодо резерву коштів Фонду на 2020 рік

26 грудня 2019 року Постановою Правління Фонду соціального страхування №12 було прийнято Постанову правління Фонду «Про схвалення Проекту бюджету соціального страхування України на 2020 рік», якою було **передбачено розмір резерву на кінець 2020 року** (на 1 січня 2021 року) в сумі 32 млн. гривень.

Відповідне рішення про затвердження таких показників було прийнято і Кабінетом Міністрів України 29 січня 2020 року Постановою №40.

Протягом лютого, березня 2020 року заступник директора Денисова О.О. продовжувала безвідповідально відноситись до формування резерву, проявляла халатність:

- **не ініціювала відкриття окремого рахунку,**

– не організувала фінансову політику таким чином, щоб проводити наповнення бюджету Фонду за рахунок інших джерел (не прийнятих до заліку витрат, штрафів, стягнення дебіторської заборгованості, розмір якої за 3 роки не змінився і станом на 1 січня 2020 року становить 1,5 млрд. гривень) .

Вважаю, що бездіяльністю, халатним відношення до такого важливого питання як формування резерву, безвідповідальне його використання, відсутність контролю зі сторони правління (членів правління) Фонду за витрачанням цих коштів в сумі 464 млн. гривень, призвело до того, що в теперішній час Фонд соціального страхування України позбавлений стабілізаційної суми - резерву на випадок саме надзвичайних ситуацій, епідемій, що може привести до тяжких наслідків як затримка виплат допомог, так і до соціального спалаху, порушити економічну безпеку не тільки Фонду а і в країні.

2. Невиконання обов'язків членами правління Фонду обов'язків щодо дотримання Регламенту роботи правління Фонду та постійних і тимчасових комісій Фонду передбачених п.8) ч.1 ст.7 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», п.п.1.2., 1.3., розділ II, п.п.3.1., 4.1., 4.4., 4.5., 4.6., 4.7., 4.9.9., п.4.10.3, 4.10.4., 4.11., 4.15., 4.16., 6.1., 7.2., 9.3. Регламенту роботи правління Фонду соціального страхування України (затверджено: постановою правління Фонду соціального страхування України від 24 січня 2017 року № 7), п.п.1.3., 1.4., 1.6., 2.2., 2.4., 2.7., 3.3., 3.8., 3.10., 3.12. Регламенту роботи постійних та тимчасових комісій Фонду соціального страхування України (затверджено постановою правління Фонду соціального страхування України 03.04.2015 № 10) та п.п.4.5., 4.9.4., 4.9.9., п.4.10.3, 4.10.4., 4.11., 4.15., 4.16. Статуту Фонду соціального страхування України (затверджено: Постанова правління Фонду соціального страхування України 03.04.2015 № 8 (в редакції постанови правління Фонду соціального страхування України 11.04.2017 № 28)).

Листом Мінсоцполітики від 15.04.2020 р. про скликання правління Фонду на 22.04.2020 р. ініційовано підготовку виконавчою дирекцією Фонду відповідного позачергового засідання правління Фонду.

В результаті підготовчих дій до засідання правління 22.04.2020 р. виконавчою дирекцією підготовлено проведення відповідного засідання з порядком денним позачергового засідання правління від 22.04.2020 р. Правлінням порушено власний же регламент в частині відсутності в постанові № 5 від 22.04.2020 р. порядку обрання голови комісії та заходів щодо організаційно-технічного забезпечення роботи комісії. Постанова правління № 5 від 22.04.2020 р. не містять даних, наявність яких надавала б Правлінню можливість відсторонити мене або ж звільнити з посади директора Фонду. Більше того, відповідне питання не розглядалося на засіданні відповідної комісії правління Фонду, без розгляду якою б це питання не могло бути внесеним до порядку денного засідання правління Фонду та прийматися по ньому рішення також не мало право правління в зв'язку з цим. Це є пряме і грубе порушення вимог пунктів 1.2., 1.3., 4.4. Регламенту роботи правління Фонду соціального страхування України.

З вказаного, з урахуванням фактичних обставин слідує невиконання обов'язків членами правління Фонду щодо обов'язковості формування резерву коштів, згідно п.8) ч.1 ст.7, п.12) ч.1 ст.7, п.15) ч.1 ст.7, п.4) ч.1 ст.11, п.3) ч.2 ст.11 та ч.3 ст.11, п.2) ч.1 ст.12 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування»,

Невиконання обов'язків членами правління Фонду обов'язків щодо дотримання Регламенту роботи правління Фонду та постійних і тимчасових комісій Фонду передбачених п.8) ч.1 ст.7 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», п.п.1.2., 1.3., розділ II, п.п.3.1., 4.1., 4.4., 4.5., 4.6., 4.7., 4.9.9., п.4.10.3, 4.10.4., 4.11., 4.15., 4.16., 6.1., 7.2., 9.3. Регламенту роботи правління Фонду соціального страхування України (затверджено: постановою правління Фонду соціального страхування України від 24 січня 2017 року № 7), п.п.1.3., 1.4., 1.6., 2.2., 2.4., 2.7., 3.3., 3.8., 3.10., 3.12. Регламенту роботи постійних та тимчасових комісій Фонду соціального страхування України (затверджено постановою правління Фонду соціального страхування України 03.04.2015 № 10) та п.п.4.5., 4.9.4., 4.9.9., п.4.10.3, 4.10.4., 4.11., 4.15., 4.16. Статуту Фонду соціального страхування України (затверджено: Постанова правління Фонду

соціального страхування України 03.04.2015 № 8 (в редакції постанови правління Фонду соціального страхування України 11.04.2017 № 28), **невиконання обов'язків членами правління Фонду** щодо дотримання ст.23,43,46,116 Конституції України, ст.ст.41,46, 147-152 КЗпП України, пунктів 6) та 7) ст.7 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», пунктів 4.9.7. та 4.9.8. Статуту Фонду соціального страхування України, пункту 5.1. Положення про виконавчу дирекцію Фонду соціального страхування України (затверджено Постановою правління Фонду соціального страхування України 24.01.2017 № 5), а саме: **щодо відсторонення від виконання обов'язків Директора ВД Фонду — Думи О.О.**, призначеної на посаду директора Фонду Кабінетом Міністрів України, згідно розпорядження № 34-р від 24.01.2020 р.

Окремо слід вказати, що фактично бездіяльність щодо виконання покладених функцій було допущено також правоохоронними органами. Так, в контексті вищезазначених порушень, допущених органами влади варто вказувати на протиправну бездіяльність органів правопорядку, оскільки крім функціонального критерію, цю систему об'єднує і спільна мета, яка полягає в тому, що всі правоохоронні органи діють заради забезпечення законності та правопорядку в підвідомчій їм сфері, охорони прав, свобод та законних інтересів фізичних осіб, прав та законних інтересів юридичних осіб, інтересів суспільства та держави від протиправних посягань. Тобто, всі суб'єкти, які входять до вказаної системи, забезпечують в тій чи іншій мірі виконання правоохоронної функції держави відповідно до наданої кожному з них компетенції та повноважень.

Так, неповнота виконання органами Офісу генерального прокурора та Служби безпеки України як відповідальними за дотриманням законності в державі, метою та завданнями діяльності яких є захист прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави, відображена у відсутності будь-яких відомостей щодо будь-яких перевірок та розслідувань, які б стосувалися можливих вищевказаних порушень в діях посадових осіб Кабінету міністрів України та Міністерства охорони здоров'я.

Зокрема, статтею 8 Закону «Про прокуратуру» визначено, що Офіс Генерального прокурора організовує та координує діяльність усіх органів прокуратури, забезпечує належне функціонування Єдиного реєстру досудових розслідувань та його ведення органами досудового розслідування, визначає єдиний порядок формування звітності про стан кримінальної протиправності і роботу прокурора з метою забезпечення ефективного виконання функцій прокуратури. Крім того, органами прокуратури за умови належного здійснення повноважень з виконання покладених на них функцій, передбачених розділом IV Закону, може та повинно вчинятися значно більший обсяг контролю та нагляду за діяльністю органів досудового розслідування та ініціювання відкриття кримінальних проваджень за фактами зловживань та порушень, допущених фізичними та юридичними особами, а також органами влади в умовах, що склалися на даний час з огляду на ризики та загрози для життя та здоров'я населення.

З загальнодоступних джерел відомо, зокрема, що за обома фактами порушень карантинних обмежень, що їх здійснила УПЦ (МП) і в Святогірській, і також у Почаївській лаврах відкрито кримінальні провадження. Прокуратура Дніпропетровської області відкрила справу через спалахи коронавірусу в трьох реабілітаційних центрах міста Підгороднє, заразилося 26 людей. Зокрема, Дніпропетровською місцевою прокуратурою №3 здійснюється процесуальне керівництво у трьох кримінальних провадженнях за фактом порушення санітарних правил і норм щодо запобігання інфекційним хворобам (ч.1 ст.325 КК України). Досудове розслідування у кримінальних провадженнях триває. Встановлюються причетні до злочину особи у трьох реабілітаційних центрах, розташованих на території міста Підгороднє, у 26 громадян виявлено зараження коронавірусною хворобою (COVID-19). Вказаних осіб госпіталізовано до КЗ "Дніпропетровська міська клінічна лікарня №21 ім. проф. Є.Г. Попкової" для проходження лікування. Також, на Іршавщині зареєстроване кримінальне провадження за повідомленням про ймовірне не вжиття медичними

працівниками районної лікарні заходів, щодо уникнення поширення коронавірусної інфекції COVID-19 на території району.

Так, наразі існують лише одиничні повідомлення про відкриття відповідних кримінальних проваджень, і в більшості вони направлені на суб'єктів приватного права, в той час як фактична службова недбалість та бездіяльність службових та посадових осіб відповідальних органів, наслідки якої можуть бути непоправними для всієї держави, залишаються поза увагою та перевіркою органів прокуратури.

Окрім того, просимо Суд звернути увагу на бездіяльність, допущену структурним підрозділом Офісу Генерального прокурора, а саме Спеціалізованою антикорупційною прокуратурою, яку було утворено (на правах самостійного структурного підрозділу) відповідно до ч. 5 ст. 8 вказаного Закону та передбачено, що на неї покладається, зокрема, функція представництва інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених цим Законом і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями, а також представництво у межах своєї компетенції інтересів держави у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави.

Так, як було повідомлено наприкінці березня 2020 року, заступником Генерального прокурора – керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Назаром Холодницьким зареєстровано кримінальне провадження за фактом можливої службової недбалості посадових осіб Кабінету Міністрів України.

Відповідно до оприлюдненої інформації 31 січня 2020 року та 8 лютого 2020 року секретарем Ради Національної безпеки та оборони України на адресу Прем'єр-міністра України скеровано листи про нагальну необхідність обмеження експорту та реекспорту продукції, що прямо чи опосередковано може бути використана при реалізації протиепідемічних, профілактичних та лікувальних заходів на території України з метою недопущення поширення випадків захворювання на коронавірус Covid-19. Однак, Кабінетом міністрів України тоді фактично проігноровано вищевказані заходи, що так і не були вжиті. 23 березня 2020 року відомості про можливе вчинення кримінального правопорушення внесено до ЄРДР за ознаками злочину, передбаченого ч.2 ст.367 КК України, а саме службова недбалість, тобто невиконання або неналежне виконання службовою особою своїх службових обов'язків через несумлінне ставлення до них, що завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, що спричинило тяжкі наслідки.

При цьому, щодо будь-яких інших можливих зловживань, в тому числі, щодо здійснення державних закупівель та посилення контролю за рухом бюджетних коштів, виділених на придбання товарів для захисту населення та медичного персоналу, САП кримінальних проваджень не було відкрито, як і не було проведено будь-яких перевірок щодо пов'язаних із корупційними або пов'язаних з корупцією правопорушеннями, які могло бути вчинено керівництвом органів виконавчої влади, відповідальних за виконання функцій, спрямованих на забезпечення безпеки правопорядку, зокрема, щодо очільників Міністерства охорони здоров'я. Останні ж повинні були здійснювати свої повноваження щодо реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я та вживати всіх можливих заходів щодо запобігання ризикам поширення вірусного захворювання на території України та, особливо, щодо забезпечення всіх можливих заходів епідеміологічного нагляду (спостереження), реагування на небезпеки для здоров'я та надзвичайні стани в сфері охорони здоров'я, забезпечення державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення; забезпечення населення якісними, ефективними та безпечними лікарськими засобами, контролю якості та реалізації лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів.

Беручи до уваги вищевикладені положення законодавства щодо виконання найвищим органом прокуратури покладених на них завдань, зважаючи на публічно

*відомі епізоди протиправної бездіяльності органів державної влади щодо забезпечення населення якісними, ефективними та безпечними лікарськими засобами, створення, виробництва, контролю якості та реалізації лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів, забезпечення медичних працівників належною кількістю засобів захисту необхідної якості, а також допущення грубих порушень щодо своєчасного реагування на потреби населення відповідно до ситуації, що склалася, вбачається необхідним зобов'язати в судовому порядку **Офіс генерального прокурора та Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру як самостійний структурний підрозділ здійснити необхідні перевірки в межах повноважень щодо дотримання законності впровадження та виконання органами виконавчої влади обмежувальних заходів, проведення необхідних державних закупівель та співпраці з виробниками відповідної медичної продукції з дотриманням антимонопольного законодавства тощо.***

Відповідних необхідних заходів в межах своїх повноважень не було своєчасно здійснено і Службою безпеки України, наслідком бездіяльності якої є пряма загроза життєво важливим інтересам України та її громадян.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про службу безпеки України», на Службу безпеки України покладається у межах визначеної законодавством компетенції захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці.

До завдань Служби безпеки України також входить попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів проти миру і безпеки людства, тероризму, корупції та організованої злочинної діяльності у сфері управління і економіки та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України.

Згідно зі статтею 5 вказаного Закону, діяльність Служби безпеки України здійснюється на основі дотримання прав і свобод людини. Органи і співробітники Служби безпеки України повинні поважати гідність людини і виявляти до неї гуманне ставлення, не допускати розголошення відомостей про особисте життя людини. У виняткових випадках з метою припинення та розкриття державних злочинів окремі права та свободи особи можуть бути тимчасово обмежені у порядку і межах, визначених Конституцією та законами України.

Центральне управління Служби безпеки України, відповідно до ст. 10 Закону, відповідає за стан державної безпеки, координує і контролює діяльність інших органів Служби безпеки України. До його складу входять апарат Голови Служби безпеки України та функціональні підрозділи: контррозвідки, військової контррозвідки, контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки, захисту національної державності, боротьби з корупцією і організованою злочинною діяльністю, інформаційно-аналітичний, оперативно-технічний, оперативного документування, слідчий, зв'язку, по роботі з особовим складом, адміністративно-господарський, фінансовий, військово-медичний та інші згідно з організаційною структурою Служби безпеки України. У межах своєї компетенції Центральне управління Служби безпеки України вносить Президенту України пропозиції про видання актів з питань збереження державної таємниці, обов'язкових для виконання органами державного управління, підприємствами, установами, організаціями і громадянами.

Згідно з положеннями ст. 24 Закону, Служба безпеки України відповідно до своїх основних завдань зобов'язана, серед іншого, здійснювати інформаційно-аналітичну роботу в інтересах ефективного проведення органами державної влади та управління України внутрішньої і зовнішньої діяльності, вирішення проблем оборони, соціально-економічного будівництва, науково-технічного прогресу, екології та інших питань, пов'язаних з національною безпекою України; виявляти, припиняти та розкривати кримінальні правопорушення, розслідування яких віднесено законодавством до компетенції Служби безпеки України, проводити їх досудове розслідування; розшукувати осіб, які переховуються у зв'язку із вчиненням зазначених кримінальних правопорушень; здійснювати контррозвідувальні заходи з метою попередження, виявлення, припинення і розкриття будь-яких форм розвідувально-підривної

діяльності проти України; забезпечувати захист державного суверенітету, конституційного ладу і територіальної цілісності України від протиправних посягань з боку окремих осіб та їх об'єднань тощо.

З урахуванням того, що відповідно до покладених на Службу безпеки України завдань щодо захисту національних інтересів України та запобігання впливу негативних наслідків поширення небезпечного захворювання на території України, беручи до уваги можливі зловживання, які могло бути допущено в межах також неповної та несвоєчасної контррозвідувальної діяльності, що відображено не лише у слабкій комунікації органів Служби безпеки України з громадянами та низький рівень проінформованості населення щодо реального стану справ, в діях службових осіб СБУ вбачається також протиправна бездіяльність щодо оперативного реагування на зловживання, допущені службовими особами уповноважених на профільну діяльність державної політики у сфері охорони здоров'я органів, як-то Міністерства охорони здоров'я України, вважаємо за необхідне просити Суд визнати протиправною бездіяльність органів служби безпеки України щодо захисту населення від інфекційних хвороб та запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19, та зобов'язати Службу безпеки України відповідно до покладених на неї завдань виконати в межах компетенції вичерпний перелік заходів на захист громадян та суверенітету України.

Беручи до уваги масштаб наслідків, які настали для соціально-економічного життя держави та її громадян, вважаємо за необхідне вказати на значний ступінь несумлінного ставлення до своїх обов'язків і офісу Президента України, що проявилось, зокрема, у відсутності належного аналізу та контролю політичних, економічних, соціальних, гуманітарних та інших процесів, що відбуваються в Україні і світі, в той час як за законодавством саме на Офіс Президента покладено, серед іншого, функцію підготовки за результатами такого аналізу для подання на розгляд Президентові України пропозицій з питань формування та реалізації внутрішньої і зовнішньої політики держави.

Президентом України відповідно до [пункту 28](#) частини першої статті 106 Конституції України утворено Офіс Президента України, який є постійно діючим допоміжним органом, основними завданнями якого є організаційне, правове, консультативне, інформаційне, експертно-аналітичне та інше забезпечення здійснення Президентом України визначених [Конституцією України](#) повноважень.

Відповідно до пункту 4 Положення про Офіс Президента, затвердженого **Указом Президента України від 25 червня 2019 року № 436/2019**, Офіс відповідно до покладених на нього завдань, серед іншого, здійснює експертний аналіз політичних, економічних, соціальних, гуманітарних та інших процесів, що відбуваються в Україні і світі, готує за його результатами для подання на розгляд Президентові України пропозиції з питань формування та реалізації внутрішньої і зовнішньої політики держави, спрямованої на забезпечення додержання [Конституції України](#), прав і свобод людини і громадянина, державного суверенітету, територіальної цілісності України, бере участь в опрацюванні пропозицій щодо здійснення Президентом України керівництва у сферах національної безпеки та оборони України, виконання ним повноважень Голови Ради національної безпеки і оборони України, здійснення контролю за сектором безпеки і оборони, здійснює в установленому порядку експертизу прийнятих Верховною Радою України законів, що надійшли на підпис Президентові України, готує пропозиції щодо підписання законів або застосування щодо них права вето, забезпечує підготовку проектів законів, що вносяться Президентом України до Верховної Ради України в порядку законодавчої ініціативи; готує пропозиції щодо визначення Президентом України законопроектів як невідкладних для позачергового розгляду Верховною Радою України, забезпечує підготовку проектів послань Президента України до народу, щорічних і позачергових послань Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України, оприлюднює такі послання,

забезпечує в установленому порядку взаємодію Президента України з Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, правоохоронними, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян (у тому числі політичними партіями, професійними спілками), підприємствами, установами, організаціями, сприяє підвищенню ефективності такої взаємодії тощо.

Системний аналіз зазначених вище функцій Офісу Президента України як постійно діючого органу при Президенті України в сукупності з фактичним станом вжиття комплексних заходів органами влади, в тому числі Офісом Президента, дає підстави вважати, що мало місце системне несумлінне ставлення до покладених на Офіс функцій, що призвело до:

- **По-перше, відсутності контролю над ключовими сферами діяльності держави, особливо, в умовах пандемії небезпечного для всього людства та, в тому числі, громадян України, вірусу.** Так, фактично проведений контроль з боку Офісу Президента України залишається, швидше, декларативним та носить виключно поверхневий характер, що є очевидним з наявної інформації у відкритих джерелах з приводу відсутності чіткого плану та контролю за його виконанням для запобігання ризикам зловживання бюджетними коштами, своєчасного отримання та застосування органами влади централізованих вказівок з алгоритмом дій, розроблений та випробуваний, зокрема, у інших державах. Декларативність такого контролю призводить до застосування неправомірних заходів, зловживань відповідальних осіб;
- **По-друге, відсутності належної експертизи діяльності органів виконавчої влади, зокрема, Кабінету Міністрів України, профільних міністерств, парламенту та профільних комітетів** щодо інтенсифікації роботи, спрямованої на запобігання та подолання наслідків пандемії для життя і здоров'я населення та економіки держави. Станом на дату звернення до суду з даним позовом можна стверджувати про довготривалий строк дії карантину, введеного постановою КМУ від 11 березня 2020 року, однак, впродовж всього періоду Офісом Президента України не було ініційовано залучення належної кількості експертів до кожної з найбільш важливих сфер життя держави, відсутні експертні висновки з приводу фактично витрачених бюджетних коштів та їх періодичного спрямування для підтримки життєдіяльності держави та її громадян;
- **По-третє, відсутності підготовки максимально повного та комплексного пакету пропозицій щодо визначення Президентом України законопроектів як невідкладних** для позачергового розгляду Верховною Радою України. Так, з відомостей, наявних у відкритих джерелах, зокрема, роздруківок переліку законопроектів, зареєстрованих у Верховній Раді України для розгляду не міститься поданих Президентом та позначених як невідкладних;
- **По-четверте, відсутності забезпечення в установленому порядку належної взаємодії Президента України з Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, критично важливими в даний період державними органами, та, ОСОБЛИВО, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, у тому числі підприємствами, установами, організаціями тощо, що призводить до значних фінансових втрат місцевих бюджетів, проблем для підприємців та організацій, розподілу державних коштів та врегулювання на законодавчому рівні єдиної податкової політики держави.** Вказані дії, в свою чергу, призводять до ситуативного та неправильного реагування органів місцевої влади, неправильне застосування наявних рекомендації та, як наслідок, може потягти за собою небезпеку для життя та здоров'я громадян, залишення населення без засобів для існування, про що також було зазначено вище в контексті незабезпечення соціального захисту населення.

Відповідно до частини другої статті 55 Конституції України кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. Конституція України, таким чином, надає громадянам право безпосередньо звертатися до суду із скаргою на рішення, дії чи

бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. У цьому відношенні не може бути будь-яких винятків щодо здійснення громадянами України конституційного права безпосередньо звертатися до суду зі скаргами на рішення, дії чи бездіяльність дільничних, окружних та Центральної виборчих комісій, їх посадових і службових осіб. Проте Закон України "Про вибори народних депутатів України" в ряді випадків обмежує судовий захист виборчих прав громадян, встановивши дещо інший порядок ніж той, що передбачений частиною другою статті 55 Конституції України.

Загальною декларацією прав людини 1948 року передбачено, що кожна людина має право на ефективне поновлення в правах компетентними національними судами у випадках порушення її основних прав, наданих їй конституцією або законом (стаття 8). Право на ефективний судовий захист закріплено також у Міжнародному пакті про громадянські та політичні права 1966 року (стаття 2) та в Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (стаття 13), відповідно до якої кожен, чий права та свободи, було порушено, має право на ефективний засіб правового захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження.

Правосуддя за своєю суттю визнається таким лише за умови, що воно відповідає вимогам справедливості і забезпечує ефективне поновлення в правах. Загальною декларацією прав людини 1948 року передбачено, що кожна людина має право на ефективне поновлення в правах компетентними національними судами у випадках порушення її основних прав, наданих їй конституцією або законом (стаття 8). Право на ефективний засіб захисту закріплено також у Міжнародному пакті про громадянські та політичні права (стаття 2) і в Конвенції про захист прав людини та основних свобод (стаття 13) (*Рішення Конституційного Суду України від 30 січня 2003 року № 3-рп/2003*)

Рішення, прийняті суб'єктами владних повноважень, дії, вчинені ними під час здійснення управлінських функцій, а також невиконання повноважень, встановлених законодавством (бездіяльність), можуть бути оскаржені до суду відповідно до частин першої, другої статті 55 Конституції України. Для реалізації кожним конституційного права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності вказаних суб'єктів у сфері управлінської діяльності в Україні утворено систему адміністративних судів. (*Рішення Конституційного Суду України від 14 грудня 2011 року № 19-рп/2011*)

Гарантована Конституцією України рівність усіх людей в їх правах і свободах означає необхідність забезпечення їм рівних правових можливостей як матеріального, так і процесуального характеру для реалізації однакових за змістом та обсягом прав і свобод. У правовій державі звернення до суду є універсальним механізмом захисту прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб. (*Рішення Конституційного Суду України від 12 квітня 2012 року № 9-рп/2012*)

Відповідно до пунктів 4, 6 частини 1 статті 5 Кодексу адміністративного судочинства України, кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або законні інтереси, і просити про їх захист шляхом, серед іншого, визнання бездіяльності суб'єкта владних повноважень протиправною та зобов'язання вчинити певні дії та стягнення з відповідача - суб'єкта владних повноважень коштів на відшкодування шкоди, заподіяної його протиправними рішеннями, дією або бездіяльністю.

Відповідно до положень статті 19 Кодексу, юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, зокрема, спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження; спорах між суб'єктами владних повноважень з приводу реалізації їхньої компетенції у сфері управління, у тому числі делегованих повноважень тощо.

Окрім цього, відповідно до абзацу 1 частини 1 статті 3 Закону України «Про судовий збір», судовий збір справляється за подання до суду позовної заяви та іншої заяви, передбаченої процесуальним законодавством.

Однак, згідно з п. 7 ч. 1 ст. 5 вказаного Закону, від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються, зокрема, громадяни, які у випадках, передбачених законодавством, звернулися із заявами до суду щодо захисту прав та інтересів інших осіб.

Звертаємо увагу Суду, що Конституційний Суд України у Рішенні Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням асоціації „Дім авторів музики в Україні“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 7 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“ у взаємозв'язку з положеннями пункту „г“ частини першої статті 49 Закону України „Про авторське право і суміжні права“ від 28.11.2013 року № 12-рп/2013 надав роз'яснення щодо зазначеного вище положення Закону «Про судовий збір», зазначивши, у пункті 2.6 Рішення, що за пунктом 7 частини першої статті 5 Закону № 3674 від сплати судового збору звільняються також громадські організації, які звернулися до суду із заявами щодо захисту прав та інтересів інших осіб у випадках, передбачених законодавством.

Правові та організаційні засади діяльності громадських організацій визначені в Законі України „Про громадські об'єднання“ від 22 березня 2012 року № 4572-VI (далі - Закон № 4572). Громадська організація - це добровільне об'єднання фізичних осіб для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів (частини перша, третя статті 1 Закону № 4572). Згідно з Законом № 4572 засновниками та членами (учасниками) громадської організації як виду громадського об'єднання є фізичні особи, які можуть утворювати громадську організацію зі статусом або без статусу юридичної особи (частини друга, третя, п'ята статті 1). Необхідним етапом створення громадської організації як юридичної особи є її реєстрація в порядку, визначеному Законом України „Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців“, з урахуванням особливостей, установлених Законом № 4572 (частина перша статті 12 Закону № 4572). Така реєстрація передбачає, зокрема, внесення відомостей про громадську організацію до Реєстру громадських об'єднань і до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, а також видачу свідоцтва про реєстрацію громадського об'єднання як громадської організації.

Конституційний Суд України зазначив, що виходить з того, що громадська організація може захищати в суді особисті немайнові та майнові права як своїх членів, так і права та охоронювані законом інтереси інших осіб, які звернулися до неї за таким захистом, лише у випадках, якщо таке повноваження передбачено у її статутних документах та якщо відповідний закон визначає право громадської організації звертатися до суду за захистом прав та інтересів інших осіб.

З урахуванням того, що цілі Позивача як Громадської організації «Правниче партнерство України», викладені в статуті організації, відображають мету діяльності, що полягає у захисті прав, свобод та інтересів громадян України, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів тощо (*витяг зі Статуту ГО ППУ – додається*), з урахуванням висновку Конституційного Суду з приводу застосування пункту 7 частини 1 статті 5 Закону України «Про судовий збір», вважаємо за необхідне просити Суд звільнити Позивача від сплати судового збору.

У зв'язку з вищевикладеним, керуючись статтями 3, 22, 46, 49, 55 Конституції України, положеннями Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права, Європейської соціальної хартії, Європейської конвенції про соціальну та медичну допомогу, Законів України «Про Кабінет міністрів України», «Про службу безпеки України», «Про захист населення від інфекційних хвороб», «Про прокуратуру», «Про Службу безпеки України», Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 267 (в редакції постанови Кабінету

Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 90), статтями 5, 160 КАС України, п. 7 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір», Рішенням Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням асоціації «Дім авторів музики в Україні» щодо офіційного тлумачення положень пункту 7 частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» у взаємозв'язку з положеннями пункту «г» частини першої статті 49 Закону України «Про авторське право і суміжні права» від 28.11.2013 року № 12-рп/2013, -

ПРОШУ:

- 1.** Звільнити Позивача від сплати судового збору на підставі п. 7 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір»;
- 2.** Встановити, що відповідач – Державна Рада Китайської Народної Республіки та відповідальні підконтрольні йому лабораторії займаються ненормально небезпечною діяльністю ; а також зобов'язати Державну раду Китайської Народної Республіки виплатити усі цивільно-правові збитки та реституцію, встановлені нормами міжнародного права.
- 3.** Визнати протиправною бездіяльність уряду Китайської народної республіки, Кабінету міністрів України, Міністерства охорони здоров'я України, Офісу Генерального прокурора України, Служби безпеки України, народних депутатів України – членів комітету Верховної ради з питань бюджету, а саме: Арістова Юрія Юрійовича, Крулька Івана Івановича, Гевка Володимира Леонідовича, Копанчук Олени Євгенівни, Трухіна Олександра Миколайовича, Лопушанського Андрія Ярославовича, Цабалю Володимира Володимировича, Кузбита Юрія Михайловича, Лунченка Валерія Валерійовича, Забуранної Лесі Валентинівни, Пуртової Анни Анатоліївни, Саламахи Ореста Ігоровича, Молотка Ігоря Федоровича, Шпак Любові Олександрівни, Германа Дениса Вадимовича, Батенка Тараса Івановича, Борта Віталія Петровича, Гнатенка Валерія Сергійовича, Гончаренка Олексія Олексійовича, Драбовського Анатолія Григоровича, Дунаєва Сергія Володимировича, Задорожного Миколи Миколайовича, Заремського Максима Валентиновича, Каптелова Романа Володимировича, Кіссе Антона Івановича, Кунаєва Артема Юрійовича, Лаби Михайла Михайловича, Люшняка Миколи Володимировича, Пасічного Олександра Станіславовича, Пушкаренка Арсенія Михайловича, Северина Сергія Сергійовича, Тістика Ростислава Ярославовича, Урбанського Анатолія Ігоровича, та народних депутатів – членів комітету Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування, а саме: Радуцького Михайла Борисовича, Дубіля Валерія Олександровича, Дмитрієвої Оксани Олександрівни, Макаренка Михайла Васильовича, Дубнова Артема Васильовича, Зінкевич Яни Вадимівни, Довгого Олеся Станіславовича, Перебийноса Максима Вікторовича, Кузьмініх Сергія Володимировича, Булах Лади Валентинівни, Дубневича Ярослава Васильовича, Зуба Валерія Олексійовича, Вагнер Вікторії Олександрівни, Заславського Юрія Івановича, Стефанишиної Ольги Анатоліївни щодо вжиття належних заходів реагування, спрямованих на захист населення від інфекційних хвороб та запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19;
- 4.** Зобов'язати Кабінет міністрів України розробити та виконати відповідні державні цільові програми та санітарно-протиепідемічні правила і норми на виконання статті 3 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»;
- 5.** Зобов'язати Міністерство охорони здоров'я України забезпечити проведення необхідних державних закупівель з дотриманням антимонопольного законодавства з подальшим оприлюдненням в електронній системі закупівель відповідного звіту
- 6.** Зобов'язати Міністерство охорони здоров'я України забезпечити проведення комплексних клінічних випробувань лікарських засобів та експертизи матеріалів клінічних випробувань з метою запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19;

7. Зобов'язати Міністерство соціальної політики України позбавити повноважень членів правління Фонду соціального страхування України у зв'язку з невжиттям заходів для своєчасного планування бюджету Фонду, формування резервного фонду, що призвело до нераціонального розподілу бюджетних коштів, забезпечити формування резерву коштів для забезпечення виконання завдань за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування в умовах ситуації, що склалася у зв'язку з необхідністю захисту населення від інфекційних хвороб та запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19
8. Зобов'язати народних депутатів України – членів комітету Верховної ради з питань бюджету, а саме: Арістова Юрія Юрійовича, Крулька Івана Івановича, Гевка Володимира Леонідовича, Копанчук Олену Євгенівну, Трухіна Олександра Миколайовича, Лопушанського Андрія Ярославовича, Цабалю Володимира Володимировича, Кузбита Юрія Михайловича, Лунченка Валерія Валерійовича, Забуранної Лесі Валентинівни, Пуртову Анну Анатоліївну, Саламаху Ореста Ігоровича, Молотка Ігоря Федоровича, Шпак Любов Олександрівну, Германа Дениса Вадимовича, Батенка Тараса Івановича, Борту Віталія Петровича, Гнатенка Валерія Сергійовича, Гончаренка Олексія Олексійовича, Драбовського Анатолія Григоровича, Дунаєва Сергія Володимировича, Задорожного Миколи Миколайовича, Заремського Максима Валентиновича, Каптелова Романа Володимировича, Кіссе Антона Івановича, Кунаєва Артема Юрійовича, Лаби Михайла Михайловича, Люшняка Миколи Володимировича, Пасічного Олександра Станіславовича, Пушкаренка Арсенія Михайловича, Северина Сергія Сергійовича, Тістика Ростислава Ярославовича, Урбанського Анатолія Ігоровича, та народних депутатів – членів комітету Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування, а саме: Радущького Михайла Борисовича, Дубіля Валерія Олександровича, Дмитрієву Оксану Олександрівну, Макаренка Михайла Васильовича, Дубнова Артема Васильовича, Зінкевич Яну Вадимівну, Довгого Олеса Станіславовича, Перебийноса Максима Вікторовича, Кузьмініх Сергія Володимировича, Булах Ладю Валентинівну, Дубневича Ярослава Васильовича, Зуба Валерія Олексійовича, Вагнер Вікторію Олександрівну, Заславського Юрія Івановича, Стефанишину Ольгу Анатоліївну вчинити дії щодо парламентського контролю у межах, визначених цією Конституцією та законодавством про комітети Верховної Ради України: а) стосовно розробки та виконання відповідних державних цільових програм та санітарно-протиепідемічні правила і норми на виконання статті 3 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», б) за виконанням органами виконавчої влади (в тому числі, але не виключно: Кабінету Міністрів України, Міністерства охорони здоров'я та підконтрольних йому підприємств, установ та організацій, Міністерства соціальної політики та Фонду соціального страхування, Міністерства фінансів, Міністерства внутрішніх справ та інших міністерств, яким на виконання постанов Кабінету міністрів доручено виконання заходів, спрямованих на запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19, в межах повноважень), органами Служби безпеки України, Офісу Генерального прокурора, належних заходів реагування, спрямованих на захист населення від інфекційних хвороб та запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19
9. Зобов'язати органи Служби безпеки України та Офісу Генерального прокурора України провести в межах повноважень перевірки з метою виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, розслідування яких віднесено законодавством до компетенції вказаних органів, з подальшим проведенням їх досудового розслідування та розшуку осіб, які переховуються у зв'язку із вчиненням зазначених кримінальних правопорушень.

*Додатки:
витяг зі Статуту ГО ППУ;*

роздруківки з офіційних сайтів комітетів КМУ;

роздруківки постанов КМУ з офіційного сайту КМУ <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-vnesennya-zmin-do-deyakih-aktiv-kabinetu-ministriv-t220420>

роздруківка оперативних даних щодо захворюваності на CoVID-19 з офіційного сайту МОЗ - <https://moz.gov.ua/article/news/operativna-informacija-pro-poshirennja-koronavirusnoi-infekcii-2019-ncov-1>

роздруківки скан-копій платіжних доручень, які було поміщено у мережу Інтернет щодо оплата ПП Діловар за перевезення на український рахунок SkyUp на підтвердження комерційних платежів товарів першої необхідності для медичного персоналу всупереч закону;

роздруківки з сайтів новин з інформацією на підтвердження бездіяльності Відповідачів:

- https://espreso.tv/news/2020/03/24/prukhovuvannya_zarazhennya_koronavirusom_mvs_vid_krylo_kryminalnu_spravu_cherez_diyi_pryvatnoyi_kliniky
- https://espreso.tv/news/2020/04/24/na_dniproperetrovschyni_u_reabilitaciynykh_centrah_vy_yavyly_spalakh_koronavirusu_vidkryto_kryminalnu_spravu
- https://espreso.tv/article/2020/04/25/falsyfikaciyi_u_statystyci_epidemiyi_koronavirusu_v_ukrayini
- <https://ua-news.liga.net/politics/articles/tender-obmanu-zakupivlya-biokostyumiv-na-22-mln-postavila-na-kin-25-mlrd-grn-i-medreformu>
- <https://m.day.kyiv.ua/uk/article/cuspilstvo/zahystyty-i-zberegty-likarya>

03 травня 2020 року

Голова Громадської організації
"ПРАВНИЧЕ ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНИ"

Д.Л. Касьяненко